

NGUYỄN AN BÌNH

MƯỜI NĂM
BÓNG NGỰA
QUA thêm cũ

.t.h.ơ.



NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN 2016

6.99

Mười năm
bóng ngựa
qua thêm cũ



nguyễn an bình

Mười năm
bóng ngựa
qua thềm cũ

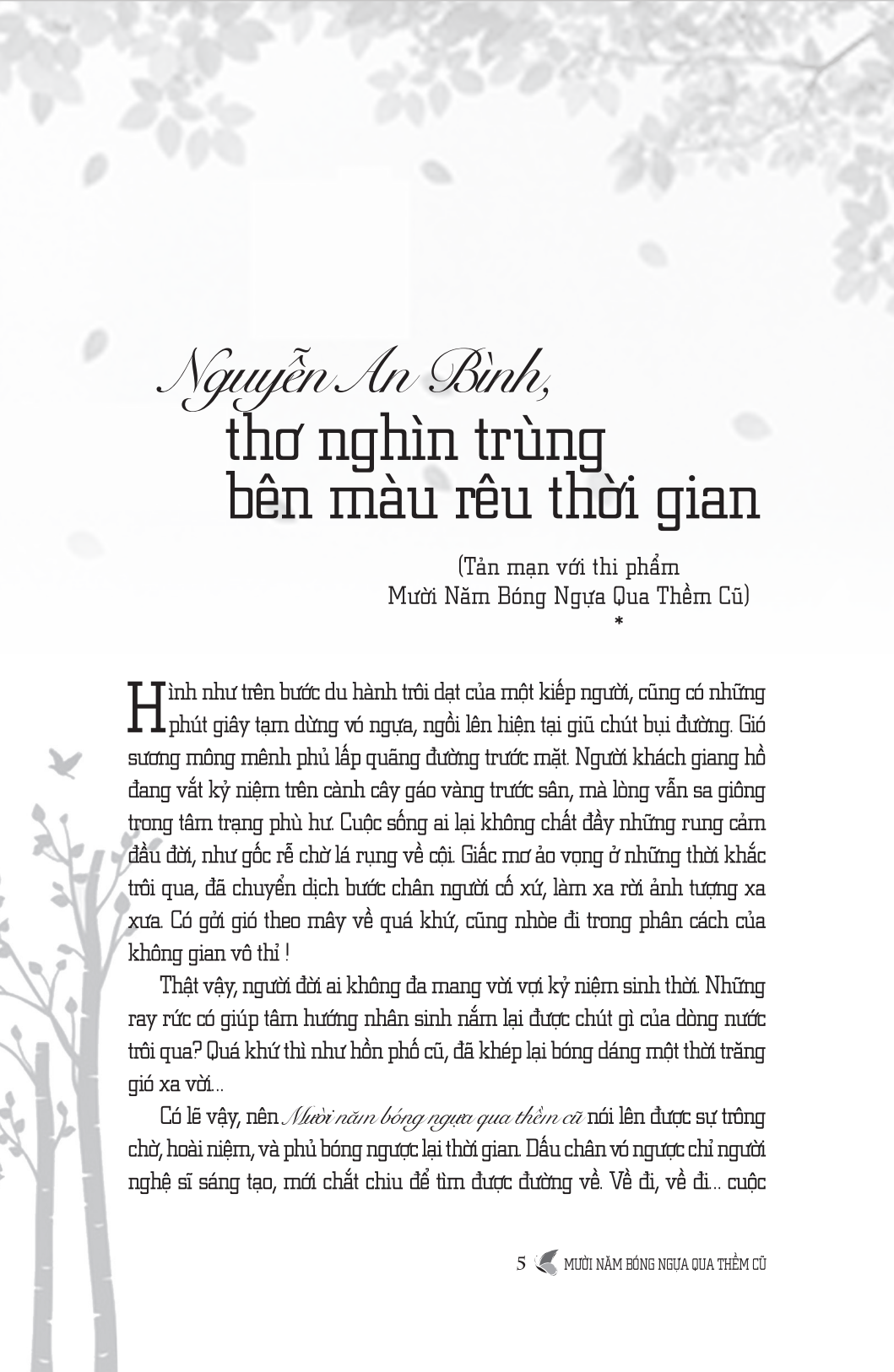
NHÀ XUẤT BẢN
HỘI NHÀ VĂN
2016 



CÁC NHẠC SĨ PHỔ NHẠC

MỘC THIÊNG - HUY THỌ - PHẠM MINH THUẬN -
HOÀI YÊN - NGUYỄN TRUNG NGUYÊN -
VŨ THẾ DŨNG - HUỲNH HUY ĐẠT





Nguyễn An Bình, thơ nghìn trùng bên màu rêu thời gian

(Tản mạn với thi phẩm
Mười Năm Bóng Ngựa Qua Thềm Cũ)

*

Hình như trên bước du hành trôi dạt của một kiếp người, cũng có những phút giây tạm dừng vó ngựa, ngồi lên hiện tại giữ chút bụi đường. Gió sương mờ mịt phủ lấp quãng đường trước mắt. Người khách giang hồ đang vắt kỷ niệm trên cành cây gạo vàng trước sân, mà lòng vẫn sa giông trong tâm trạng phù hư. Cuộc sống ai lại không chất đầy những rung cảm đầu đời, như gốc rễ chờ lá rụng về cội. Giấc mơ ảo vọng ở những thời khắc trôi qua, đã chuyển dịch bước chân người cố xứ, làm xa rời ảnh tượng xa xưa. Có gởi gió theo mây về quá khứ, cũng nhòe đi trong phân cách của không gian vô thi !

Thật vậy, người đời ai không đã mang vơi vợi kỷ niệm sinh thời. Những ray rức có giúp tâm hướng nhân sinh nắm lại được chút gì của dòng nước trôi qua? Quá khứ thì như hồn phố cũ, đã khép lại bóng dáng một thời trăng gió xa vơi..

Có lẽ vậy, nên *Mười năm bóng ngựa qua thềm cũ* nói lên được sự trông chờ, hoài niệm, và phủ bóng ngược lại thời gian. Dấu chân vó ngựa chỉ người nghệ sĩ sáng tạo, mới chất chiu để tìm được đường về. Về đi, về đi... cuộc

hạnh ngộ trầm luân, quấy hiện tại bước ngược không gian, người thi nhân gói chút nắng rơi cuối mùa, đi về phố cũ trường xưa như người khách lạ:

*Rồi một ngày tôi trở lại trường xưa
Thầy giáo cũ nhìn cái gì cũng lạ
Hành lang nhỏ rơi thêm vài chiếc lá
Thơ thần từn từng khuôn mặt thần quen*

Cổ nhân trong thi tập như bào ảnh, chớp ẩn chớp hiện, mà thi nhân vẫn lãng du trong phương trình giải mã cho cuộc kiếm tìm quá khứ giảng tư. Nếu không thế, thì thơ không chớp hiện, người làm thơ vẫn đâu đó đọng trong giấc ngủ đông miên. Một giấc đông miên kéo dài không thời khác, nên bước du hành mới xuyên thấu được thiên thu:

*Mấy mươi năm đã chôn chân sức ngựa
Chợt nao lòng về uống nước sông xưa
Trời đất cũ một màu mây trắng nôn
Buồn rừng rừng thương ngọn cỏ gió đùa*

Ngày trở lại của vó ngựa mười năm, thêm cũ chắc chắn vẫn còn đầy rêu phong, trong cái lạnh se sắt trên từng cọng lá. Nhưng như cảnh hoa đào tiếu đông phong, nên hành trang trở về âm ập những ước vọng, những “*Chốn quê nhà sao ta làm khách lạ | Chạy suốt đời chưa hiểu hết nhân gian*”.

Người thơ rải tình thơ âm ập như rải tận tâm lòng. Cái tài hoa của một thi nhân là biến đổi những ngôn ngữ vô hồn, thành những chiếc bóng chiếu linh rượt đuổi tĩnh-động những hình ảnh cổ nhân trên chuyến phà xưa một cách sống động. “*Cuối ngày chờ nhạt thời gian | Để tóc phải ngơ ngàng sớm trưa | Tìn đầu những chuyến phà xưa | Chỉ còn tôi đợi con mưa chưa về*”.

Rất nhiều người làm thơ nhất là tình thơ, nhưng bậc đại giác trong đạo tình thì chưa thấy, ngoại trừ vài thi giả trong thi khúc tình ca. Như người thưởng ngoạn, càng đi sâu vào dòng thơ, càng thấy khuynh khoái như những hớp sương vừa tan mong manh trên môi. Những âm hưởng của từng hạt thơ long lanh trong ngôn ngữ, khiến khách hào hoa nào không ngợp bóng hạnh

ngộ " ...*như quên mất lời rao giảng* | *Bên góc giáo đường anh ngẩn ngơ* ".

Bởi thời gian trôi đi, cái còn lại là những hoài niệm, và nhưng nhớ là hình bóng hiện hữu. Sự mộng lung là sự huyền của thế gian, cứ muốn bắt chụp nhưng vẫn cứ ngoài vòng tay với. Người thơ ôm thơ như *khách trọ ở ngang quán cũ, nên*:

*Lời kinh khua động chiều bao
Cánh chim lạc giữa ngàn sao-mặt mừng
Thì thời trong cõi vô cùng
Tôi lặn hạt bụi nghìn trùng bên em*

Thơ si dại, nên người thơ muốn chân tâm trải hết chiếc bóng ra, trên bước hành trình dần dặt mong manh. Cái chiếm hữu thì vô tâm, nên thi nhân cứ cho thơ đứng gác bóng thần thờ suốt nẻo nghìn trùng. Có phải, cái có cái không, cái dễ vỡ mới làm cho thơ trùng lấp được cái chân tâm đau nhói của người thơ.

*Tìn người vạn dặm chim di
Đường tử sinh biết một đi, một lui
Hành trình tôi cuộc viễn du
Về trong một cõi thiên thu nghìn trùng*

*Thì thời huyền mộng vô thường
Thế gian lạc bước làm đường tôi qua.*

Đĩ nhiên, những vó ngựa mười năm qua thêm cũ, thì nhân dành trọn vẹn những bài thơ tình bộc phát *tâm xanh*. Những lời gọi từ tâm xanh, hình như cũng phải chắt chứa như đá tảng suốt những ngày quá khứ. Ngôn thi lảng bặt như những thống thiết bay rải rác theo gió sương, từ những góc cạnh phong trần đời sống. Nay, quy tụ như khối cẩm thạch chứa những mạch máu mơ hồ năm tháng thủy chung. Vì vậy, ngoài vóc dáng *em độ lượng*, *ình bằng hữu*, còn *ình quê cũ trường xưa*, còn *quê hương-mẹ già-cha ông* mở cõi, mà người làm thơ thường ngậm ngùi hơi thở *Dạ Cổ Hoài Lang*:

*Đêm Bạc Liêu nghe đồn ca tài tử
Theo ai về hò hẹn đất phương Nam
Tiếng đàn kìm nổi trời đời xa xé
Ngậm ngùi thương khúc Dạ Cổ Hoài Lang*

Tình thơ như vậy, là để biết mình còn có một quê hương. Một quê hương, mà hoàng hôn xuống thắm xanh bóng núi, mà Rơi nước mắt, đời sao ngắn ngủi! Bạn của ta lận đận một phương:

*Chiều biên giới đồng bung mỏng quạnh
Ly rượu cay thorn khói quê nhà
Đã khô sắc bởi nhiều hơn cá
Vẫn nặng tình bằng hữu phương xa*

*Mãi về phố thành người kẻ chợ
Thương nước lên chim vịt kêu chiều
Đi xa lặn quên rồi lại nhớ
Bạn một mình sống giữa quạnh hiu.*

Nhiều lúc, ngậm nga vài câu thơ chợt nhớ trong tiềm thức, sự rung cảm đầu phải chỉ riêng ai. Phải chăng vì vậy, mới chợt ngộ ra rằng thơ không có tri kỷ, thì thơ cũng chỉ là mớ ngôn từ bên lề. Người làm thơ cũng cần tri kỷ hiểu *tâm thi*, ở đó vũ trụ thơ vô hình vô tướng mới bát ngát trong tài hoa của thi sĩ. Mười năm bóng ngựa qua thềm cũ, đã mang theo gói hành trang đầy ấp ân tình, mà ngày nào người con quê hương xóm làng ngậm ca dao trôi qua biển rộng sông dài, lại về ngồi dưới thềm xưa nghe lại khúc tráng ca:

*Tiếng chim chiến chiến rừng lòng
Lời kêu khắc khoải mệnh mỏng nổi buồn
Lợi hề vọng cả khúc sông
Còn thorn hạt lúa thấm hồn hương quê*

*Sánh gồng thấp thỏm chân đề
Khúc ru ngày cũ tôi về đêm rơi
Còn nghe tiếng vọng mẹ tôi
Ngày giồng mưa bão trắng trời chơi vơi*

Hay, như khúc kinh cầu theo bóng ngựa chiều sương, trong cơn mơ về:

*Trời treo chớp bể từ bể mưa giăng
Mẹ qua sương núi mây ngàn
Đôi theo tôi mãi đường gần ngõ xa*

*Hạc bay cuối ngõ trắng tà
Trăng non hao hót trăng già mở còi
Chiều ngồi bên mộ mẹ ơi*

Khép lại cuộc hạnh ngộ trên dòng thơ như một người xa xứ, không hẹn nhưng cũng có lúc quay về *thềm cũ*. Những kỷ vãng như một khúc phim cầu vồng, bùng vỡ mãnh liệt trong tâm thức. Có trò chuyện hay tham vấn nhau gì đâu, nhưng thơ trong ai vẫn có hình bóng mẹ già, trường xưa, bóng núi, bằng hữu, rượu cay, em xanh, khói quê nhà, biên cương, chiến chiến, sông xưa... đã rượt đuổi nhau suốt một đời người. Chỉ vì *nợ nhau hai tiếng trở về/cánh cò phiêu bạt mảnh hồn quê/bao năm xa xẻ trời vô định...* thì ra, thì tập *Mười năm bóng ngựa qua thềm cũ* đã tìm lại cho đời một mùi hương hoàng lan thanh khiết giữa muôn trùng hoa lạ quanh đây...

NGÔ NGUYỄN NGHIỆM
Thư trang Quang Hạnh
Khuya Rằm tháng 2, Bình Thân

Nhớ áo lụa vàng

Còn chút mưa rơi trên bàn tay ấm
Thuở yêu người nào biết chuyện gian nan
Em đã quên trong đời tôi hieu quanh
Áo lụa vàng khóc một mảnh trăng tan.

Còn chút hương cho môi người thorn mãi
Dẫu muôn màng xin đừng nhạt môi son
Tôi và em chưa bao giờ gặp lại
Áo lụa vàng trôi vào cõi mệnh mong.

Còn chút sương thấm trên thềm rêu lạnh
Bên hiên người còn lại giấc mơ xưa
Tôi tìm em giữa mùa hoa lau trắng
Áo lụa vàng chùn theo những cơn mưa.



*Còn chút gió theo chân người đi mất
Có chờ nhau khi năm tháng phai tàn.
Chùm thiên lý sân nhà ai thuở nọ
Áo lụa vàng em còn nhớ tôi chăng?*

*Còn chút nắng gọi bình minh thức giấc
Đợi chùn về chờ nhả hạt sương tu
Chiếc lá úa bay theo mùa lưu lạc
Nhớ áo lụa vàng màu mắt tiểu thư.*

14/12/2014

Giặt áo bên sông

Chiều cuối năm ngồi bên sông giặt áo
Chờ trăng lên rải ánh bạc mênh mông
Chợt thảng thốt nghe tiếng chèo gọi bạn
Em ở đâu sao tôi mãi bận lòng?

Dòng sông cũ dẫn tình tôi trong đó
Ngọt tiếng em cười vọc nước giỡn trăng
Từng sợi tóc thorn lòng tôi ngày nọ
Qua cầu tre vương lại chút nắng vàng.

Mấy mươi năm kiếp giang hồ bỏ dở
Dáng mẹ gầy theo bóng núi xa bay
Khúc bờ đề đã bao mùa đất lở
Em theo người xa thăm cuối chân mây.



Về bên sông tôi thành tên ngã ngựa
Chiếc áo xưa thorn sợi khói què nhà
Ngồi giặt áo lòng nghe như dao cứa
Nhà đầu đây ai hát bản tình ca?

Về bên sông muốn rũ cả đời mình
Theo dòng nước cuốn đi bao lần dợn
Giọt nắng thời gian rụng xuống vô tình
Em quên mất mảnh tình tôi bụi bặm.

Chiều cuối năm ngồi bên sông giặt áo
Treo đời mình đưa cọt côi hư vô
Em xa lúc để tình tôi ở lại
Nơi đầu sông còn rót tiếng ai hò.

Tháng 10/2014

Dấu chân qua cầu Hiền Lương

** Năm 2001 trên đường thiên lý, tôi đã dừng lại ở cầu
Hiền Lương—chứng nhân của một thời kỳ chia cắt đất nước
với một cảm giác ngậm ngùi khôn tả.*

*Đọc bài thơ “Đưa dầu qua cầu Bến Hải”**
Lòng thấy vui sao thoáng chút bùi ngùi
Dòng sông của một thời đất nước chia đôi
Cầu Hiền Lương thành chứng nhân thương nhớ.

*Trại Vĩnh Linh cưới gái làng Cua Cam Lộ**
Chuyện không ngờ chỉ tưởng ở trong mơ
Những cuộc đấu loa, sơn nhíp, chọi cò
Sông vẫn mát sao đắng lòng đến thế.

*Tôi lặng đi khi bàn chân mình bước nhẹ
Lên những tấm ván cầu một thời tấm còn tấm mất
Tùn vạch sơn trắng của những năm chia cắt
Đánh dấu 450 miếng bên này, 444 miếng phía bên kia. ***

*Vìn những nhịp cầu từng thấm máu phân chia
Mong tun thấy từng dấu bom cày đạn xói
Trong gió nghe như có tiếng gọi đồ ai đồ
Đò ơi xin chèo nhẹ...dưới sông còn có bạn tôi này. ****

Tiếng gọi đồ nghe thao thức trở trên
Trong đợt sóng ầm ào của miền đất dữ
Để nhớ người bên đây cầu ngóng sang bờ Bắc
Kể bên kia cầu lại ngó đợi bờ Nam.

Nỗi đau thương từng se thắt đến oằn lòng
Dòng sông bạc cũng đành chia hai màu thương nhớ * * * *
Một dòng sông nước xuôi về biển cả
Sao lại gọi bằng hai cái tên Cửa Việt, Cửa Tung?

Nghe ai hát “Cầu hò bên bờ Hiền Lương” * * * *
Làn thao thức niềm riêng người lính gác đèn biển
Tình có khác gì nhau dù không cùng màu cờ chiến tuyến
Mưa bên này cũng làn ướt áo kẻ bên sông.

Đừng quên nhau cùng uống nước chung dòng
Để ngấm nỗi đau của một thời máu lửa
Hồn náu đất bên bờ sông lịch sử
Vết thương nào thành sẹo chẳng liền da?

17/10/2015

.....
*Bài thơ “Rước dâu qua cầu Bến Hải” của nhà thơ Cảnh Trà viết sau ngày thống nhất đất nước 30/4/1975 không lâu.

**Từ ý “Giữa 450 tấm phía bên này.Và trong 444 tấm phía bên kia” trong bài thơ Những tấm ván trên cầu Hiền Lương của nhà thơ Ngô Liêm Khoan.

***Ý thơ “Lời người bên sông” của nhà báo Phan Bá Đương.

**** Lấy từ ý lời hát “Sao ta lia cách bởi dòng sông bạc hai màu” trong bài hát “Chuyến đò vĩ tuyến” của nhạc sĩ Lam Phương.

***** Tên một bài hát của nhạc sĩ Hoàng Hiệp phổ từ thơ của Đăng Giao.

Chờ nhau

Chờ nhau thuở tuổi còn xanh
Nụ xuân vừa hé đầu cành hương bay
Ngực trần hương ản tình say
Ao hồng cuối phố ngõ dài chân son.

Chờ nhau mấy độ trăng tròn
Tóc mai mười sáu tình còn thơ ngây
Lưng trời cánh nhạn vừa bay
Cộng rom vàng rót trên tay lời thề.

Chờ nhau én rủ mây về
Môi thorn đã khép ngực kề cận nhau
Là rơi vương cánh hoa đào
Tình tôi đánh mất bên cầu chiêm bao.

Chờ nhau biển hóa nương dâu
Khói mây đã trắng tóc sầu lên cây
Hoa vàng một thuở hương phai
Cuối đồng chợt nhớ áo dài ngày xuân.

Chờ nhau em nhé bao năn
Thềm xưa hiên vắng lạnh cầm ghế mòn
Tình về say giấc đầu non
Trăm năm sỏi đá có còn chờ nhau?

Cuối năm 2013

Đêm Bạc Liêu nghe đồn ca tài tử

Đêm Bạc Liêu nghe đồn ca tài tử
Theo ai về hò hẹn đất phương Nam
Tiếng đàn kìm nổi trời đời xa xứ
Ngậm ngùi thương khúc "Đa Cổ Hoài Lang".

Từng điệu nhạc thành bài ca vọng cổ
Trên dòng sông ngàn mãi những điệu hò
Cầu thủy chung trong "Tình Anh Bán Chiêu"
Nỗi niềm riêng chưa dứt một đường tơ.

Hồn Cao Văn Lầu bay theo ngọn cỏ
Dù người xưa cánh hạc đã lên trời
Lời ai dưới ánh trăng vàng thỏn thức
Nghe đắng cay đeo đuổi một kiếp người.

Thương mảnh đất cha ông thời mở cõi
Mặn mồ hôi thấm cả máu xương người
Nặng phù sa thăng trầm bao số phận
"Lục Văn Tiên" nhân nghĩa chẳng hề phai.

Đêm Bạc Liêu nghe đồn ca tài tử
Để biết mình còn có một quê hương
Để yêu em yêu người dân xứ biển
Thật ngọt ngào trong từng phũn tơ vương.

13/06/2014

Giấc mơ giữa mùa hạ trắng

Tôi đi tìm em, em lại tìm tôi
Đi hai hướng giữa hai bờ hạ trắng
Trong giấc mơ tôi bao mùa mưa nắng
Vẫn nhớ một thời tóc thả gió bay.

Cò bé ngày xưa nào biết đợi ai
Khi trái chín tình yêu tôi vụn vỡ
Tiếng ve ngân cánh phượng hồng rục rờ
Nghe bước em về trong gió mong manh.

Có tiếng chim sâu riu rít đầu cành
Tôi và em chưa một lần hẹn ước
Chiếc lá rơi theo dòng đời xuôi ngược
Cuộc tình buồn như cánh vạc ăn đêm.



Em đi tìm tôi, tôi lại tìm em
Khai nhánh rẽ trên dòng sông hạ trắng
Trong giấc mơ tôi em về trong nắng
Đẹp tình khôi nhue quả chín đầu mùa.

Vạt áo dài lất phất hạt mưa thưa
Hồn phố cũ của một thời mê hoặc
Tận đâu thấy cõi thiên đường đã mất
Cổng trường xưa đã khép lại bao giờ.

Tuổi bướm sâu xóa nét chữ ngây thơ
Em lặng lẽ bước qua trời thơ mộng
Sao ngày xưa lại đuổi hình bắt bóng
Để cuối mùa đành lưu lạc tìm nhau.

Tình chia trăm ngã như sông

1- Tình chia
trăm ngã như sông
Thuyền trôi lạc bến bờ không thấy người
Đường phân li đã chia đôi
Mong manh sợi nắng tình ơi vẫy chào-
Vẫy chào-!
Tôi vẫy chào-ai-?
Mênh mông biển rộng
Sông dài về đâu.
Nhớ người
Thấp thoáng mưa ngâu
Gợi hương
Cho gió
Gợi sầu cho-ai.

* * *



2- Tình trời tán hướng như mây
Tôi mơ thấy tóc người bay lên trời
Gió ơi đưa sóng ra khơi
Cho tôi gởi chút nắng rơi cuối mùa
Cuối mùa!
Đã cuối mùa chưa?
Để em chấp cánh
Theo mưa về trần
Chuyến xe
Hạnh ngộ trần luân
Kiếp sau
Còn đợi
Trăm năm người về.

4/11/2014

Thả lá trên sông

Xưa em chải tóc dưới trăng
Sợi thương rơi mắt sợi buồn theo ai?
Yêu người mấy sợi tóc mai
Lông gương ý lược trăm cài đợi nhau.

Rồi em thả nón qua cầu
Lỡ tay rớt trấp lỏi cau cùng trâu
Đêm về nghe nhịp thở đầu
Em vô tình để trái sầu mồi côi.

Tôi về gọi gió theo mây
Mây bay theo gió biết đời nào người
Mùa xưa trăng rụng mắt rồi
Nhớ em chải tóc một thời xuân xanh.

Chiều nay thả lá trên sông
Thả bao phiền muộn theo dòng nước xuôi
Nhủ lòng em của tôi ơi
Gặp người xưa bỗng... ề thời lại chào.

Rong rêu phận người

Ngỡ lòng mình là làn mây trắng
Bay cuối trời đời bước chân em
Ngỡ tình mình là tia nắng ấm
Roi trên môi mắt nhớ vai mềm.

Em như con nước xuôi về biển
Để lại sông buồn trắng cỏ lau
Anh suốt đời thành chim bói cá
Treo tình sầu đá nhọn vực sâu.

Em đánh rớt tình qua cửa sổ
Lỡ vượt tay bóng bóng lên trời
Tun đầu thấy vàng trắng cỏ tích
Mặt hồ soi những ánh sao rơi.

Cánh cò trắng bay trong sương lạnh
Lòng nhói đau theo tiếng còi tàu
Sân ga vắng biết ai còn đợi
Tình một ngày còn mãi ngàn sau.

Khu vườn nhỏ người không về nữa
Vật nắng chiều bóng ngã liêu xiêu
Ngày cuối năm thềm cơn mưa muộn
Thương một người đời trót rong rêu.

Tháng 12/2013

Sài Gòn cà phê

** Những năm gần đây tôi thường về Sài Gòn giữa khuya
rồi cũng giả tử vội vã khi nửa đêm về sáng.*

*Sài Gòn Sài Gòn mùi sương
Thành phố xưa mình trở giấc
Ngọn đèn vàng ời đừng tắt
Xôn xao cành lá không tên.*

*Anh về Sài Gòn trong đêm
Hàng cây đón chào ngái ngủ
Chiếc lá chao nghiêng nhún nhủ
Về đâu giữa phố chành vênh.*

*Sài Gòn Sài Gòn đã quên
Sao lòng mãi luôn nhắc nhở
Cờ hàng rong đi vội vã
Tiếng rao mì Quảng đêm đêm.*



Chợt thềm ly cà phê đen
Quán cóc đèn khuya gió tạt
Đầu đầy cung đàn ai hát
Ru hồn chùn giữa con mê.

Sài Gòn Sài Gòn cà phê
Hương thorn quện mùi đặc sánh
Phía sau ngọn cà phê đắng
Khung trời mắt nhớ đêm xanh.

Rồi ngày sẽ đến loanh quanh
Đời cũng trôi theo một lá
Cũng may giữa lòng phố xá
Sài Gòn còn có tình em.

5/7/2015

Như mây phản bảng rơi

**gửi trường cũ 20/11*

Rồi một ngày tôi gọi lại trường xưa
Viên phấn trắng đã mòn theo năm tháng
Trong giọt nắng nghe thorn từng lời giảng
Sáng long lanh ngời ánh mắt trẻ thơ.

Uhm cho em trên trang viết học trò
Giấc mơ đẹp thêm nhiều điều mới mẻ
Chân bước tiếp tình yêu thời tuổi trẻ
Để dòng sông thương mãi một con đò.

Tôi lặng yên nhìn cửa lớp ngẩn ngơ
Tun dấu vết bên tường vôi loang lổ
Tiết học cuối lời yêu thương bỏ dở
Gốc phượng già lặng lẽ đứng trong mưa.

Rồi một ngày tôi trở lại trường xưa
Thầy giáo cũ nhìn cái gì cũng lạ
Hành lang nhỏ rơi thêm vài chiếc lá
Thơ thần từn từng khuôn mặt thân quen.

Ngôi trường một thời tôi nhớ tôi quên
Bàn học cũ ngỡ ngàng nghe tiếng một
Bên cửa sổ còn đầu lờ chùn hót
Zua bao mùa mái ngói đã rêu phong.

Giấc mơ xưa trôi lạc tựa nhánh sông
Tuổi đã trắng rơi như màu phấn bảng
Áo cũng bạc sờn bầu cùng năm tháng
Chiếc giày mòn mui nắng chột hư hao.

Em của tôi phiêu dạt ở phương nào
Lạ bàng rụng trong ngày thoi thóp gió
Tôi thương ai vấn vương bờ vai nhỏ
Nhớ một thời phấn bảng đã rơi theo.

Sông dài



Ngày về nhìn nắng rót vai
Bờ xa dốc cạn tóc mai còn dài
Một mùa trăng vỡ chia hai
Nước xuôi bèo dạt đợi ai một mình.

Em xưa một đóa hồng xinh
Thả thơ theo gió thả tình theo sông
Nên đời như lá mệnh mỏng
Lẽ loi trôi mãi nhánh rong lạc loài.

Ngày về áo lụa vàng phai
Tóc xưa đã nhạt mưa mai nắng chiều
Chân cầu bóng ngả quanh hùi
Đời bờ sóng cuộn cánh diều long đong

Nhìn theo cánh nhạn se lòng
Tiếng chim lẻ bạn thỉnh không giữa trời
Ngược dòng cá lội mù khơi
Sông dài biển rộng đầu người trăm năm.

3/8/2015

Trăng cuối mùa

Vẫn là trăng của ngày xưa
Mang theo nỗi nhớ tôi đưa tiễn người
Mong manh tiếng hát bên đời
Ngoài hiên hoa rụng trắng trời bóng mưa.

Vẫn là em của tôi xưa
Bao mùa lá đỏ sao chưa bước về
Ngày đi vàng nụ trắng thê
Lòng lạnh sóng nước vỗ về hồn tôi.

Vẫn là ngày mộng đêm trời
Nên tình dầu bể không lời tỏ than
Thời thì xin hạt sương tan
Để quên một thuở trăng tàn bên sông.

Vẫn là tình xuôi duyên sông
Nên gico-neo mãi tiếng lòng ai đan
Thời thì buông sợi tơ vàng
Tình tôi nặng nợ giọt trăng cuối mùa.

Tháng 2/2015



Ân Giang ngày về

Về trong cơn mưa chiều mù mịt
Thành phố xưa sao chẳng quên người
Thời gian thoáng qua như hạt bụi
Rớt trên tay nỗi nhớ ngàn năm.

Đi trên phố như người khách lạ
Dù mỗi góc đường bước chân quen
Từng viên đá lát mùa lá rụng
Bởi ngày xưa đã từng có em.

Vẫn nhớ trong tôi đến bốn ngọn
Đại học Hòa Hào những chiều mưa
Có một con đường tên rất lạ
Hương lộ Núi Sập còn như xưa?



*Chợt Mối cù lao mùa gió thổi
Em về có qua bắc An Hòa
Chuyến phà ngày ấy còn xuôi ngược
Cát lở sông bồi tiếng sóng xa.*

*Chợt thấy em qua cầu Hoàng Diệu
Thoai Ngọc Hầu trắng áo nữ sinh
Tôi đứng đợi em giờ tan sở
Góc phố xưa sao mãi nặng tình?*

*Tôi về lại đi nào ai biết
Em còn biệt biệt trời mưa bay
Đừng trách hẹn xưa rơi theo sóng
Thương cánh bèo trôi nhớ sông dài.*

Tháng 4/2014

Áo huyền sương

Hãy mang đi chiếc lá cuối mùa đông
Còn sót lại đầu cành con bão rớt
Gửi vào tin con sóng vỗ trong lòng
Ngày tháng tận cho đời tôi thắm mệt.

Có gì đâu em đừng buồn đến thế
Dòng sông đi chia năm bảy nhánh sầu
Nào ai biết tôi về tìn hương cũ
Chợt già cùng mưa nắng thuở chiêm bao.

Gió cuốn đi áo-huyền-sương ngày nọ
Màu tóc mây em thả lỏng bên trời
Con đường xa đem theo bao bụi đỏ
Chỉ một lần mãi thương nhớ khôn người.

Đã hẹn nhau về sao chẳng đợi trông
Tôi lên ngàn người xuôi về biển rộng
Gió thổi đầu nguồn mây bay mãi cuối sông
Tình hai đứa mong manh như áo-mỏng.

Hãy trôi đi màu tóc xưa đã bạc
Nghững vai người từng sợi nhớ sợi thương
Em đã xa xin tình yêu ở lại
Hương thời gian còn thơm áo-huyền-sương.

22/12/2014

Cảm ơn em

Cảm ơn em thả tờ trời
Theo tôi xuống phố rong chơi với đời
Sợ em lạc giữa chợ người
Phồn hoa xe ngựa để lời thề bay
Tàn xuân chưa nở đã phai
Bướm vàng vừa lượn đã bay mất rồi.

Cảm ơn em đã vì tôi
Lên non xuống biển để ngồi chiêm bao
Chiều buồn nắng rớt lúc nào
Sao em thả tóc nhuộm màu hoàng hôn
Giữ cho nhau nhé thiên đường
Ao xưa bụi đỏ nổi buồn chia đôi.

Cảm ơn em mất một đời
Theo tôi cuối đất cùng trời truân chuyên
Chờ nhau dưới ánh trăng huyền
Sợ em lạc bước đào nguyên quên đường
Yêu người ngực ử trần hương
Trăm năm hơi thở còn thương tóc mềm

Cảm ơn em, cảm ơn em.

14/06/2014

Cánh điệp vàng

Chợt nhớ màu nắng cũ
Theo tháng tư quay về
Tình tôi thời mới lớn
Em có về trong mê.

Biết bao mùa mưa nắng
Đi qua mỗi con đường
Thương em tà áo trắng
Tóc bay hoài trong sương.

Những cơn mưa tình yêu
Reo trên hàng điệp nhỏ
Góc phố buồn liêu xiêu
Màu hoa vàng sắc nhớ.

La xanh màu me non
Giữ lòng tôi thorn mãi
Em đi bỏ mái trường
Để tình tôi ở lại.

Bay về đâu nỗi nhớ
Cánh điệp vàng vạt rơi
Chia tay mùa hạ cuối
Có tình đầu của tôi.



Cánh diều và những cơn mưa

Cánh diều bay suốt tuổi thơ
Tôi con cò trắng ngẩn ngơ cuối trời
Em cười bên giếng mộng tôi
Tôi hay qua đò rủ ai qua cầu.

Chuồn chuồn ót đậu bờ ao
Vội tay bắt hụt lơ nhào-xuống kênh
Em vờ che mặt làm duyên
Tôi hờn đôi giận buồn tênh một mình.

Chợt nghe tiếng lá thì thầm
Đôi chim sáo-sậu tỏ tình trên cao.
Thế rồi hoa thắm hương cau
Trầu xanh ai hái để trao tay người.

Thời thì em đã xa tôi
Thời thì gió đập mặc đời đồ đưa
Cánh diều đợi những cơn mưa
Em tôi ướt áo chiều xưa không về.

19/11/2014

Chiều biên giới

Tặng Trúc Thanh Tâm

Gập lại bản giữa đồng trắng nước
Mùa len trâu phều dạt đồ đầy
Sàng giăng cầu tung chài kiếm sống
Tôi bấp bùng lửa đồ men say.

Hoàng hôn xuống thẳm xanh bóng núi
Thất Sơn ời một dãy mù sương
Roi nước mắt, đời sao ngăn ngủi
Bạn của ta lặn dần một phương.

Thời trai trẻ bốn ba tít xé
Thích làm thơ nuôi mộng giang hồ
Giờ sao chịu quẩn quanh sông nước
Vẫn bông đùa hào sảng như xưa.

Chiều biên giới đồng bung mộng quạnh
Ly rượu cay thom khói quê nhà
Đã khô sặc bởi nhiều hơn cá
Vẫn nặng tình bằng hữu phương xa.

Mãi về phố thành người kẻ chợ
Thương nước lên chim vịt kêu chiều
Đi xa lắm quên rồi lại nhớ
Bạn một mình sống giữa quạnh hiu.

Tháng 12/2013

Chút mưa xưa nào ẩm vai người

Đường xa lún giữa đời thẩn mướt
Con dốc tình ngược gió gieo neo
Em thả nắng để lòng tôi khóc
Ngủ trong mây nỗi nhớ buồn theo.

Khúc kinh cầu tan theo sương sớm
Mưa giạt lòng lá rớt vô song
Tiếng chuông chiều cuối ngày vang vọng
Em về đầu trời đất mênh mông.

Tóc đã bạc thời gian không đỡ
Còn lại đây phố cổ chiều mưa
Đôi mắt ấy một mùa đông cũ
Có ai chờ nắng đỏ hiên xưa.

Nhánh sông buồn lữ bởi ai gọi
Lan hương em tóc nhớ đến ngày
Chim gọi mãi một mùa trăng vỡ
Tình yêu tôi còn cốc rượu say.

Ai cũng có một thời nồng nức
Chút mưa xưa nào ẩm vai người
Thềm giọt nắng sưởi vòng tay lạnh
Thương môi hồng vừa nhạt trong tôi.

Hoa đào bry viễn xứ

Thú niên kim nhật thử môn trung
Nhân diện đào hoa tương ánh hồng...
Thời Hộ

Hoa đào rơi đầy sân. Đất trời quá mênh mông. Ngày này xuân năm trước... Mái em tươi ánh hồng. Không phải người tri kỷ. Sao tình lại vẫn vương. Mong trời về xé khác. Biết ai cười gió đông?

Hoa đào thơ Thời Hộ. Có hình bóng giai nhân. Nếp sau ô cửa nhỏ. Mất mơ màng bên song. Chàng thơ sinh thuở ấy. Yêu ai đến nao lòng. Ngày xuân qua vội vã. Nên tình thật long đong.



Hoa đào của lòng anh. Tiều lâu bay lơi lạt. Một khoảng trời trong xanh. Bóng hình thành hư ảo. Còn lại nửa vầng trăng trắng. Làn tìn đầu quay quắt. Cỏ non mềm dưới chân. Có giữ tình thorn ngát?

Hoa đào rơi thàng giềng. Tường lòng em nhỏ lệ. Tiếng chùn giục ngoài hiên. Như lời kinh sấn hối. Mối hồng trong cõi thiêng. Một lần chừa ai kẻ. Giấu một góc trời riêng. Tình hóa thành sương khói.

Hoa đào động sương mai. Chắc phai bên thềm cũ. Ngàn cánh hoa đào bay. Như ngàn con hạc trắng. Che kín cả màu mây. Ngàn nga lời em hát. Trôi qua núi qua đồi. Hoa đào bay viễn xé.

Tháng 1/2016



Về thời Long nghe tiếng chim vườn cũ

Gửi một người ở Thời Long

*Qua phà Thời An những ngày nước lớn
Mấy mươi năm con sông vẫn tràn bờ
Vườn sông cái chia hai dòng trong đục
Không còn ai tôi đợi đến ngân nga.*

*Bông bần trắng rơi theo con gió cuốn
Biết có còn kết trái để tương tư
Long muốn hỏi cánh bèo trôi vô định
Em về đâu giữa sóng bạc sa mù.*



*Đường ngày xưa gặp ghềnh bao sỏi đá
Bụi mù bay con lộ tẻ Bằng Tảng
Em đi học một thời xuôi ngược bến
Tôi thương thầm mùi hoa bưởi hoa chanh.*

*Về Thới Long nghe tiếng chim vườn cũ
Xao-xác lòng để buồn mãi trôi theo
Cây cầu nhỏ nối đôi bờ chợ xã
Chiếc xuồng con đã vắng bóng ai chèo.*

*Mấy mươi năm tóc đã phai màu nắng
Người xa người có nhớ tiếng gà trưa
Bàn tay lạnh nào che đôi mắt tạt
Tiếng chim buồn lẻ bạn gọi mùa xưa?*

16/2/2016

Lãng đãng tình yêu Đà Lạt

**Trong giấc mơ tôi có tình yêu Đà Lạt
Nghe đầu đây còn tiếng đàn Trịnh Công Sơn
Hòa giọng hát Khánh Ly mộng mị tâm hồn
Đã từng qua đây trong bước chân lãng tử.*

*Có tình yêu tôi là suốt đời không cũ
Cùng hàng phượng tút đang chờ hạ trở hoa
Nước hồ Xuân Hương rải bạc ánh trăng ngà
Nghe hieu quanh vẫn nồng nàn hơi thở.*

*Em có nghe bản tình ca bay trong gió
Trong tiếng chuông ngân em đi lễ thánh đường
Nhà thờ Con Gà chiều lãng đãng trong sương
Hương con gái làm tim tôi thêm ngây ngất.*



**Trong giấc mơ tôi có bốn mùa Đà Lạt
Cùng những con đường lên xuống thấp cao
Ngồi ở đây nhìn đèn phố núi muôn màu
Giọt cà phê nhỏ xuống đời tôi sóng sánh.*

*Ánh sáng hắt lên bầu trời đêm lấp lánh
Em bông bênh trong sương lạnh chiều đông
Ở bên tôi em muôn thuở giấu trong lòng
Lặng thang mãi nên tình yêu đành lạc mất.*

*Em hồn nhiên hát giữa đồi chè xanh ngắt
Nghe tiếng thác reo-lại nhớ mùa hoa đào
Tôi từ em lẫn trốn trong những vì sao
Rồi quên mất mình ở đâu trong phố núi.*

Cuối mùa phượng tím

*Con phố nhỏ chiều nay bình sắc nhớ
Lại một mùa phượng tím trở qua đây
Từng chùm hoa lung linh trong lá biếc
Gọi ve về gico khúc nhạc đắm say.*

*Em có về trên đường đầy hoa tím
Tôi nhìn theo chiếc lá khẽ khàng rơi
Nắng chưa lên sương còn in giọt lệ
Lặng thang tòn trong nỗi nhớ khôn nguôi.*

*Nước vẫn chảy dưới chân cầu cũ kĩ
Tôi thương em như một tiếng thở dài
Em đầu đổ trong sương chiều phố núi
Cao nguyên buồn mãi đợi bước chân ai.*



Cánh phượng túm đầu tàn chưa em nhỉ?
Đã bao năm em chẳng nhớ nơi này
Minosa vàng cả một trời mộng寐
Tôi bốn mùa vẫn giữ nụ tình phai.

Mưa trắng xóa một trời Đà Lạt nhớ
Tôi tìm em qua bao dốc sương mù
Người trốn mất tầm tay không với được
Trái thông buồn rơi rụng xuống thiên thu.

Tôi như khách trọ về ngang quán cũ
Thềm ly cà phê thorn tỏa khói bay
Nghe tiếng gió lùa qua làn tóc rối
Nhớ một người cánh phượng rớt trên vai.

Người về đâu qua bao mùa hạ trắng
Ngủ trong tôi một giấc mộng dài lâu
Thương phượng túm cuối mùa còn sót lại
Vẫn trinh nguyên lời hẹn thưở ban đầu.

29/04/2014



Chiều Ghềnh Ráng mưa bay

*Chiều Ghềnh Ráng mưa bay mùi phở biển
Em chờ ai trên đồi cỏ Thi Nhân
Chiếc lá rơi nhẹ bước tường như gần
Tôi chờ ai cười trong tiếng gió.*

*Bãi Hoàng Hậu mệnh mang vòn sóng vỗ
Mãi thì thầm ru giấc ngủ nhà thơ
Trăng ngàn năm sao trắng quá hững hờ
Tỉnh say đắm trong tình Hàn Mặc Tử.*



Lầu Ông Hoàng một thời thành muôn thuở
Tiếng thơ còn vương bút điện Dũ Kha
Khẽ chạm tay từng nét phẫn thông già
Nghe hơi thở nhà thơ còn quanh quẩn.

Mười mấy năm không về qua Thềm Răng
Biết có còn mưa trên mộ họ Hàn
Biết có còn lá rơi dốc Thi Nhân
Đôi mắt biết vai mềm người con gái?

Đường thiên lý đầu xuôi về nơi ấy
Chờ đợi chi trăng đã rụng lâu rồi
Chờ đợi chi kẻ góc biển chân trời
Chỉ còn lại vầng trăng Hàn Mặc Tử.

Tháng 10/2013

Hạt bụi nghìn trùng

Chim đêm ngậm nhánh phù vân
Nương trên tay Phật đợi trăng hạt rơi
Tôi chờ đón giọt nắng phai
Em qua ngõ trúc ngậm ngùi thêm rêu.

Trắng quỳnh hoa giữa tịch liêu
Hương thorn ngày cũ ít nhiều trong tôi
Đài sen vương ánh tơ trời
Sân thiền vọng mãi những lời vô ưu.

Tôi về từ cõi thiên thu
Buồn treo tháp cổ sa mù trở hoa
Bụi vàng ngõ ánh châu sa
Em theo cánh én la đà khói sương.

Áo hồng rót cuối nguồn sông
Hải thần chưa kịp theo dòng nước xuôi.
Ngày xuân ai thả đèn trời
Trong trăng tiếng hạc ngọt lời ca dao.

Lời kinh khua động chiêm bao
Cánh chim lạc giữa ngàn sao mịt mù
Thì thôi trong cõi vô cùng
Tôi lặn hạt bụi nghìn trùng bên em.

Tháng 6/2015

Hạ đỏ, một thời để nhớ

Em trốn tình tôi trong lá biếc
Nền tình xanh mãi tựa men say
Nắng rớt theo chân mòn phố cũ
Lòng gương ý lược gọi cho ai?

Em giấu tình tôi vào cánh phượng
Nền màu hoa đỏ máu con tim
Bao năm sao vẫn còn nồng cháy
Ấn một bàn tay mãi đi tìm?

Em trốn tình tôi trong ký ức
Cuộc tình thơ dại vắng môi hôn
Tuổi hai mươi chìa tay quá vội
Chỉ còn nỗi nhớ khóc rưng rưng.

Em giấu tình tôi sau cửa lớp
Màu áo xưa mưa ướt cổng trường
Thơ tình đầu phải là kẹo ngọt
Mà đắng lòng nhau chẳng vấn vương.

Hạ đỏ, của tôi thời mới lớn
Tình đầu em còn nhớ hay quên
Thương con sông nhỏ xuôi về biển
Và một con đường chẳng nhớ tên.

Lạc tình

Trăng cuối mùa trăng mọc đầu non
Tinh cuối mùa treo đầy nỗi nhớ
Tôi lặn đọt lạc loài đầu đờ
Trong tình người còn giận hay thương.

Chim trốn tình đậu ở cầu sương
Cánh về đầu giữa chiều rắng đỏ
Mây xám núi hện hò bão tố
Chập chùng mưa vậy khôn ngàn phương.

Bay lên đi tiếng hát yêu thương
Lạm được sáng thấp tình em nhé
Giữa nhân gian đời bờ quanh quẽ
Đầu lặn ranh địa ngục thiên đường.

Đã lạc mùa nhỏ của tôi ơi
Lời thở than còn xanh lá cỏ
Cành lộc non một lần gãy đổ
Lạnh tình người biết có sinh sôi.

Thời cũng đành dòng nước chia đôi
Là chờ mưa mấy tầng gió biếc
Nụ hôn nồng ngời con mắt liếc
Xa muôn trùng mắt lại có đuôi?

Tháng 2/2015

Mây mắt biếc

Tận trong lá màu mắt em dịu ngọt
Ấn sau cành lấp lánh tiếng ve sòi
Người đã xa theo mùa hè rục rịch
Cánh phượng hồng thắm đỏ cả hồn tôi.

Tận trong mưa bước chân son ngày nọ
Sao vô tình bong bóng vỡ đầy tay
Đường hoang phế giữ mỗi tình cũ kỹ
Chỉ lòng tôi quay quắt đợi chờ ai.

Nhớ đôi mắt nhớ cả mùa phượng đỏ
Thương dòng sông thắm thắm cánh bèo trôi
Con nước cuốn đem tình tôi đi mất
Mảnh trăng gầy theo năm tháng đầy vơi.

Tận trong mây màu mắt em huyền thoại
Một trời mơ theo sóng vỗ đêm ngày
Chiều xuống thấp cánh cò về đầu nhĩ
Bờ núi xanh sương lạnh lạc loài bay.

Tôi tù đầu giữa trần gian bụi đỏ
Chiếc lá học bài ép giữa trang thơ
Màu mắt biếc mơ màng bên cửa sổ
Rưng rưng buồn chiếc quán nhỏ chiều xưa.

6/6/2015

Mộng dưới trăng Sài Gòn

Mộng về thơm bàn tay nhỏ
Mưa bay trắng đất trắng trời
Dòng kênh uốn quanh thành phố
Mang tình tôi đến em ơi!

Phố xưa đã thành cao ốc
Đường quen lạc dấu đã mòn
Chỉ còn giọt trăng lặng lẽ
Đêm đêm soi bóng Sài Gòn.

Mộng về dưới làn mưa bụi
Chim buồn ngậm hạt mơ xưa
Tháng chín tàn xuân chưa nở
Vội chi trăng đã sang mùa.



*Hàng me vừa thay lá mới
Nên tình cũng ướt mùa ngâu
Tiếng chuông nhà thờ vang tới
Xanh ngời mắt nhớ tình nhau.*

*Mộng về thắp lên bếp lửa
Ấm bờ vai nhỏ yêu em
Hương cà phê thorn quán cóc
Biết người còn nhớ hay quên.*

*Dấu chân qua thành phố trẻ
Mang theo gió bụi đường dài
Tình tôi xin em đo lường
Để lòng thương mãi tóc mai.*

7/9/2015

Mùa xuân trên đất Chín Rồng*

Em có nghe tiếng chim chào ngày mới
Năng đầu cành vàng sắc lá non tơ
Hóa khoe sắc làn con tằm rộn rã
Lòng xuyên xao vui như mắt trẻ thơ.

Đò thị xanh xuôi về Nam Sông Hậu
Tàu vào ra nhộn nhịp cảng Cái Gui
Cầu dây văng xuyên hai bờ thế kỷ
Mơ ước đời người nối những bờ vui.

Em tươi thắm trong áo dài tha thướt
Phố ông đồ nét bút tựa mây trời
Thơm bánh tét bên nhà lồng chợ cổ
Hoa Ninh Kiều càng thêm sắc xuân tươi.



Vườn cò Bằng Lăng đất lạnh chìm đầu
Rượu Phong Điền vừa nhấp đã say hương
Dầu Hạ Châu tươi như màu nắng sớm
Buổi Thanh Kiều làm nhớ đất Ô Môn.

Đường sân bay rộn ràng đưa đón khách
Em theo anh về thăm đất đồng bằng
Chút lãng mạn trong bài ca vọng cổ
Xuống xê rồi mà lòng vẫn bằng khuâng.

Thân thương lắm cả làng hoa Bà Bô
Thơm vô cùng những trà lúa đồng xuân
Đường hoa giăng bao ánh đèn rực rỡ
Ngọt phù sa lời hẹn chín dòng sông.

Đem mùa xuân xuống núi



*Ai đem mùa xuân xuống núi
Vàng hoa nở suốt lưng đồi
Lặng nghe suối nguồn vi diệu
Cỏ thơm bát ngát bên trời.*

*Em như hoa đào ủ nhụy
Lạnh lùng từng giọt sương đêm
Về trong nắng mai rục rờ
Ứng hồng đời má nhung mềm.*

*Tôi đi tìm hương mật đắng
Lặng thang uống giọt tình say
Anh trắng ngày xa thăm thẳm
Chờ người về trong đêm nay.*





*Ái đem mùa xuân xuống núi
Nghe lòng còn mãi tơ vương
Mảnh xanh đem theo chồi biếc
Dấu lụa sợi tóc còn thương.*

*Én bay qua từng cơn bão
Cuối mùa còn giữ mẻ hương
Tỏi trời qua miền cổ tích
Mơ hoài tà áo huyền sương.*

*Tinh bay theo từng hạt bụi
Em về mưa trong bóng mây
Nghìn trùng mùa xuân không tới
Ao vàng đã thoáng qua tay.*

11/12/2014

Lữ quạ đèo Hải Vân

Một bên biển, một bên trời
Bên nghe sóng vỗ bên đồi lá reo
Xe lên dốc ngược lưng đèo
Buồn len vách núi tình treo đỉnh sâu
Chiều rơi áo tún ngang đầu
Tiếng chim lạ lẫn hòa vào cỏ cây.

Một bên gió, một bên mây
Bên kia nắng chéch bên này mưa ngang
Sau lưng lơ lửng sông Hàn
Chợt nghe tiếng sóng Hương giang rì rào
Em qua bến nước sông nào
Tình anh muôn dặm gửi vào sắc mây.

Tháng 3/2014

Phố người

Trần khe theo suối về sông
Sông xuôi biển lớn đầu mong tương phùng
Đường tình vạn nẻo mê cung
Mê cung lắt léo nào dung nạp người.

Còn tôi riêng một góc trời
Góc trời vô định một đời trôi xa
Phố phường chật ních người qua
Người qua sao lại mình ta giữa đường?

Đèn xanh vàng đỏ lạ thường
Lạ thường nên lạc mù phương hướng về
Về trong rừng phủ mây che
Mây che đời núi suối khe tự tình.

Tùn đầu hạt bụi yên bình
Yên bình nào giữa bình minh chiều tà?
Một thời đôi bước em qua
Em qua mất dấu phồn hoa phố người.

5/12/2014

Hạt mưa long lanh

*Anh kể em nghe nếu còn có thể
Con đường lá vàng ngập cánh dầu rơi
Vòng bánh xe quay bao giờ nhìn lại
Mưa rót vai người, hạt lệ vỡ đời.*

*Hạt nhớ theo em về miền đất lạ
Có ủ men say nổi nhớ mong chờ
Mây trắng mang theo tình anh xa quá
Còn thương một thời tình nhỏ ngây thơ?*

*Hạt thương theo anh phong trần dầu bể
Nơi chốn quê nhà hình bóng mong manh
Nghe tiếng mưa rơi lòng sao buồn thế
Những giọt tình sầu trên lá long lanh.*

*Nơi thấy em về gió cuốn thu sang
Ngơ ngác đường xưa lại trải hoa vàng
Một chút mưa thorn nồng nàn hương cốm
Rung động đầu đời cất nhịp ngân vang.*

Tháng 2/2014

Đào trắng

Tập 5.2015

Mùa hè rực nắng



NGUYỄN AN BÌNH (Cần Thơ)

Hương tình xưa

Về đi thời người tình ơi bé nhỏ
Có nghe chăng nắng đã chuyển sang mùa
Chìm trôi nước chảy đầu về phương bắc
Dù ngàn trùng tìm lại mùi đất xưa.

Về đi thời tình tôi thời áo trắng
Nụ cười xinh rạng rỡ một trời mơ
Có thu vàng lung linh chim hoa nắng
Nhảy trên cành con chim sáo ngân nga.

Về đi thời lúc thế chiều gió lộng
Mưa chợt về lã phũ áo mưa phai
Ôi ánh mắt như hồ thu gợn sóng
Tôi một người thương mãi một bài vai.

Về đi thời đã bao mùa nắng hạ
Con chim gáy về đầu trước vòm hiên
Hội kinh kê bài tình ca thuở ấy
Để hồn tôi như chiếc lá bay nghiêng.

Về đi thời hương tình xưa say đắm
Có một thời cuồng quật mảnh tình tôi
Bao đầu gối trái tim còn nồng ấm
Vẫn yêu người đầu qua nước đôi mươi.



Văn

Ph. Minh Vy. Nguyễn Nhật Hoàng
ZiDu. Nhiên Phượng...

Thơ

Nguyễn Tấn Sỹ. La Văn Tuấn
Nguyễn An Bình...

Giới thiệu. Cây bút trẻ
Nguyễn Đăng Khoa

NGUYỄN AN BÌNH (Cần Thơ)

Đi qua mùa hạ cũ

Tháng tư về mang theo mùa hạ cũ
Cùng tiếng ve dạo khúc nhạc giao mùa
Cảnh phương non vừa bình lên sắc lúa
Chợt nao lòng nhớ từng cánh hoa xưa.

Tôi lạc bước trôi qua thời trai trẻ
Có một con đường không nhớ nổi tên
Ừ ngày xưa mỗi ngày đi ngang đó
N vô tình hay tôi lại cố quên.

Và em áo học trò nũ cũ
Và còn nhớ được một mùi hương
Mấy bên hàng rào giậu biếc
Ưng và mưa rồi trước cổng trường.

Ừ em và tôi trong đó
Sau khi trời sắp đổ mưa
Mang theo niềm thương nhớ
H buồn như một giấc mơ.

Tháng tư về mang theo mùa hạ cũ
Biết bao năm lá vãn rồi
Từng chiếc...

Hoa vàng mùa giăng sinh cũ

*Hình như hạt bụi
Rớt vào mắt ai
Hồn rưng rưng khóc
Thương cuộc tình phai.*

*Chuong nhà thờ đồ
Thuở em theo chồng
Hoa rơi rụng mãi
Vàng cả bên sông.*

*Giọt sương trong nắng
Thoáng chốc phù vân
Tình như mưa trắng
Nên tình mù tằm.*

*Sông xô biển gọi
Hạt cát lẫn trầm
Tóc xưa chỉ rối
Chia đời trăm năm.*



Con chùn thao thức
Hốt lời hư không
Nỗi buồn trút lá
Ngủ vùi cuối đồng.

Bước chân trên sóng
Xao-xác trong lòng
Em thành chiếc bóng
Bên trời bão-dông.

Thời gian hồi hải
Là không còn xanh
Tuồng vôi rêu nhạt
Hạnh phúc mong manh.

Mùa giáng sinh cũ
Chuông nhà thờ xa
Đâu còn hoa rụng
Người cũ chiều mưa.

Tháng 12/2015

Giấc mơ mùa đông

Một ngày mùa đông chùn bay về phố
Lao xao cành bàng lá đỏ vừa rơi
Nghe bước chân quen qua con đường nhỏ
Em ở trong tôi nỗi nhớ đầu đời.

Thương cánh hoàng lan vàng như thấp nắng
Giọt nắng đầu đông quá đỗi dịu dàng
Tôi đứng bên trời nhìn em lặng lẽ
Con mưa cuối mùa trôi trong lang thang.

Ngọn đèn đêm đông nhớ ai nhỏ lệ
Con sóng trong lòng theo gió qua sông
Những tán cây xanh mờ trong sương khói
Một khối tình sầu ai đợi mà trông.

Chỉ còn trong tôi giấc mơ mùa đông
Khao khát làn môi nụ hôn thorn nồng
Người ở chân mây qua bao sông suối
Em ở nơi nào biển người mệnh mong?

17/11/2014

Hồi niệm sông quê

Về nhìn nước chảy lưng cầu
Hồn như ngân tiếng ca dao thuở nào
Đời trôi một cánh buồm nâu
Tôi qua biển rộng sông sâu cuối trời.

Con đò trần trở mùa vui
Hạt phù sa nặng tình người sớm trưa
Sông vờn đôi ánh trăng xưa
Bờ lau lách ngọn gió đưa bèo bồng.

Tiếng chèo chèo chiến rưng lòng
Lời kêu khắc khoải mệnh mỏng nổi buồn
Gọi hè vọng cả khúc sông
Còn thơm hạt lúa thấm hồn hương quê.

Sành gồng thấp thỏm chân đê
Khúc ru ngày cũ tôi về đêm rơi
Còn nghe tiếng vọng mẹ tôi
Ngày giồng mưa bão trắng trời chơi vơi.

Lũ nguồn vỡ sóng lòng tôi
Nhìn mây nhớ núi ngó sông từ người
Ngày về ngọn cỏ mờ cội
Hồn thành lau trắng bãi bồi ven sông.

25/2/2016

Lời thiên nga vỡ cánh

**Gửi cô giáo Thiên Nga (Đà Lạt)*



Lòng đã nhủ từn ơi đừng thao thức
Để hồn đau được giây phút bình yên
Lòng đã dặn từn ơi đừng nuối tiếc
Ai cũng một thời để nhớ để quên.

Đường em đi bông cỏ may mất dấu
Chỉ còn chăng loài cỏ lạ vương chân
Những cánh hoa xoay tròn trong gió bão
Có mang theo mặt ngọt phấn thông vàng?



Lòng vẫn muốn quên đi bao nỗi nhớ
Sao bỗng dừng lại cắt tiếng thành lời
Rồi tan đi vào không gian vô tận
Chỉ một lần cho nỗi nhớ chùn trôi.

Đêm trắng sáng thả mình trên cát trắng
Đợi sóng xô đưa nỗi nhớ vô bờ
Hãy cuốn đi về biển khơi xa thẳm
Phút xao lòng tìm lại thấy ngân ngơ.

Xin một lần cho thiên nga vỗ cánh
Dệt tấm gai tay ỉa máu bao lần
Trái tim đập bao điều không thể nói
Hãy yên bình qua năm tháng bão đông.

Khúc linh sầu trong mưa



Ngày em tóc chẻ chia hai
Bờ thon gió tạt vai gầy mưa nghiêng
Cạn lòng con nước kênh đen
Ngồi yên đợi nắng triều lên mắt người.

Ngày trăng rớt xuống bên trời
Tiếng chầm cổ tích ngậm lời hươu không
Tay che vạt áo gió lồng
Thương màu mắt biển môi hồng nở hoa.

Ngày mây rủ xuống la đà
Đôi sương trắng mỏng núi pha tún rìng
Đợi người cuối dốc rưng rưng
Dấu chân sương đẫm ngập ngừng bãi rong.

Ngày sông theo sóng phieu bông
Đêm thao thức gọi trưa mông mênh chờ
Con tàn tiếc một đường tơ
Nên điều đứt mối lạc bờ chân chim.

Ngày tình bỏ tuổi lênh đênh
Tôi bên này nhớ em bên kia sâu
Đợi cầu vồng tạnh mưa ngâu
Nên duyên hạnh ngộ kiếp sau còn buồn.

Tháng 6/2015

Đêm trăng đọc thơ Đường 2

Tie biệt Yên Đan ở đất này
Nỗi lòng trắng sử tóc như mây
Người xưa đã mất ngàn năm trước
Sao nước sông còn lạnh đến nay.

Ngọn nước trường giang trời lặng lẽ
Tĩnh hoài lẽ khách nhớ miền man
Thương cánh hoa tàn còn ôm hận
Lại nhẹ nhàng rơi không tiếng vang.

Xuống ngựa mời nhau chén rượu đầy
Về đâu bạn hồi lúc chia tay
Thôi đời đen bạc về non ở
Thần thờ tình mãi trắng ngàn mây.

Sông núi giang hồ biệt cố nhân
Gặp nhau hỏi tuổi ngộ mộng tàn
Ngọn đèn khóm trúc mờ sương khói
Chén rượu vui đầy mặc hợp tan.

*Đầu sông xuân thắm hàng dương liễu
Ngại ngần hoa nở khách sang sông
Tiếng sáo ly đình chiều tiễn biệt
Tôi về Tần, bạn hướng Tiều Tương.*

*Là vàng vườn cũ rừng rêu xanh
Tiếng ốc sàu tan mộng đầu thành
Đau lòng đêm vắng người xa khuất
Bồi hồi bóng khách dưới trăng thanh.*

*Thuở ấy tiễn người qua sông lạnh
Nào ngờ trời tuyết mấy mươi năm
Hoàng hạc đã bay vào cổ tích
Còn lại mình tôi dưới ánh trăng.*

.....
(1) Dịch thủy tống biệt-Lạc Tân Vương, (2) Nam hành biệt đệ-Vi Thừa Khánh, (3)
Tống biệt-Vương Duy, (4) Tiễn biệt Hàn Thân ở quán Vân Dương-Tư Không Thụ, (5)
Từ biệt bạn trên sông Hoài-Trịnh Cốc, (6) Nghe tiếng tù và nghĩ trở về-Cổ Hương.

Mùa xuân mây ngàn

Đã mấy mươi năm rồi em nhỉ
Nước xuôi dòng sông nhớ đời sông
Mây nhớ núi mây bay quanh quẩn
Em vẫn là em nỗi nhớ mong.

Em có về trong giấc mơ xưa
Thuở sáng mù sương, chuyển phà đưa
Thuở chưa vương bận đời con áo
Thuở mắt tình si tiếng quốc khua.

Sao nhớ một thời anh đuổi bóng
Đường dài liền tỉnh bụi phai mờ
Hoàng hôn tóc mượt còn trong nắng
Cuối buổi người về lại ngân ngo.

Lạ lắm đời nhau bao năm tháng
Em nơi nào để nhớ ngày xưa?
Tình cuối mùa ai trông mà đợi
Chẳng hẹn về sau những cơn mưa.

Hình như nghe chớm mùa gió chướng
Cành non vùi hé nụ hoa vàng
Bỗng dưng xao-xuyến mùa xuân muộn
Em trong anh vương chút mây ngàn.

Tháng 11/2013

Em của giếng hai

Giếng hai về theo gió lại đưa hương
Mùa lúa mới gọi đường cày thức giấc
Nồi bánh chưng thơm lòng xôi nếp mật
Đón giao thừa em mắt sáng long lanh.

Tôi yêu em như một nụ tình xanh
Bên bếp lửa em ửng hồng đôi má
Kun thời gian nhích đi sao vội quá
Sợ ngày mai em thêm tuổi tròn đầy.

Sợ ngày mai trên từng giọt sương mai
Mắt em ướt để hồn tôi chết lặng
Long ngẩn ngơ thấy em cười trong nắng
Ao lụa vàng tha thướt dáng người đi.

Màu giếng hai hoa thắm nét xuân thì
Em như cánh tường vi vừa hé nụ
Cành lộc biếc chồi non chùng mới nhú
Trái đầu mùa ngan ngát giữa trời cao.

Em của mùa xưa trong trái tim đầu
Tình tôi đổ theo dòng đời trôi mãi
Biết xuân hồng có bao giờ trở lại
Tôi đợi ai về giữa tháng giếng hai?

Đóa sen hồng ngày xuân

*Em như đóa sen hồng
Trong lòng anh muôn thuở
Khi mùa xuân chạm ngõ
Xôn xao tiếng lá cành.*

*Đất ủ bao mầm xanh
Trở chồi non biếc lộc
Dâng đời bao quả ngọt
Anh lại nhớ đến em.*

*Bờ vai nhỏ rất mềm
Tóc thơm mùi hương lúa
Bông trở mình ngậm sữa
Từng nụ hôn ngọt ngào.*



Lan má ửng hoa đào
Vì ai mà mắc cỡ?
Em ơi! Nghe nhịp thở
Của mùa xuân đang về

Đời vẫn cuốn mãi mê
Có bao giờ trở lại
Bước chân thời con gái
Đóa sen hồng ngày xưa?

Theo gió cuốn bụi mờ
Bao năm em còn nhớ
Tín anh hoài nhắc nhở
Cánh diều của tuổi thơ.

Tinh xuân tuổi học trò
Luôn tràn dâng nhựa sống
Trôi đi bao năm tháng
Vẫn mãi đóa sen hồng.

1/2/2014

Đi qua mùa hạ cũ

Tháng tư về mang theo mùa hạ cũ
Cùng tiếng ve dạo khúc nhạc giao mùa
Cành phượng non vừa bùng lên sắc lửa
Chợt nao lòng nhớ từng cánh hoa xưa.

Tôi lạc bước trôi qua thời trai trẻ
Có một con đường không nhớ nổi tên
Dù ngày xưa mỗi ngày đi ngang đó
Em vô tình hay tôi lại cố quên.

Tôi và em áo học trò rất cũ
Biết ai còn nhớ được một mùi hương
Gió và mây bên hàng rào giậu biếc
Cùng nắng và mưa rót trước cổng trường.

Mùa hạ cũ em và tôi trong đó
Lại mất nhau khi trời sắp đổ mưa
Cây trút lá mang theo niềm thương nhớ
Nên cuộc tình buồn như một giấc mơ.

Tháng tư về mang theo mùa hạ cũ
Biết bao năm lá vẫn thắm sân trường
Từng chiếc ngói đã ngả màu rêu phủ
Chút bụi vàng xóa dấu vết người thương.

Lời của dòng sông

Con nước lớn đưa tình anh ra biển
Mưa chợt về bong bóng vỡ trên sông
Em hồn nhiên trong ngần đời kỷ ừ
Nghe xôn xao tiếng sóng vỗ trong lòng.

Ngọn gió nào đem lời anh đi mất
Người qua sông sao chân bước ngập ngừng
Bờ lau lách con chim buồn thoi hót
Nhớ vô cùng một nỗi nhớ người đương.

Chẳng biết em có về ngang bến cũ
Để áo bay theo vạt nắng cuối ngày
Cánh bèo trôi theo từng con sóng nhỏ
Chim vịt kêu khắc khoải bến sông đầy.

Em đừng hỏi sông về đầu mấy ngã
Bởi thời gian như chiếc lá vô tình
Gió cuốn đi về phương nào rất lạ
Lỡ sang sông nên mất bóng biệt hình.

Chuyến phà cũ phải đâu là chuyến cuối
Đợi ai về đợi suốt một mùa mưa
Lòng vẫn biết cánh chim bay đã mỏi
Sao thương hoài ngọn cỏ bến sông xưa?

Tháng 3/2014

Mơ thấy nắng hồng đâu xuống bờ vơi

**Gửi Hoài Huyền Thanh(Nắng Hồng thuở ấy)*



*Trời cuối năm ngày qua đi rất vội
Con mưa phùn biết chia sẻ cùng ai
Cái lạnh sắt se trên từng ngọn lá
Biết có ai về tay ấm bàn tay.*

*Nhớ giọt nắng khi mùa đông trở rét
Suối trái tim hồng ngày tháng gian nan
Chôn què nhà sao ta làm khách lạ
Chạy suốt đời chưa hiểu hết nhân gian.*

Bắc An Hoa ngày xưa còn sống vô
Đón em về mưa trắng cả Mỹ Lương?
Phà Cần Thơ thời không còn đợi khách
Nước Ninh Kiều dòn dợn khói chiều buồn.

Mấy mươi năm đã chôn chân sức ngựa
Chợt nao lòng về uống nước sông xưa
Trời đất cũ một màu mây trắng nổi
Buồn rưng rưng thương ngọn cỏ gió đùa.

Chỉ tiếc tình xuân trôi theo năm tháng
Chợt thấy đời mình là áng mây bay
Đường xa quá khi thời gian sắp hết
Mơ thấy nắng hồng đậu xuống bờ vai.

19/12/2014

Mộ khúc

On người tôi nợ thu đồng
Tiếng chìn đêm thút lời buồn ai nghe.
Đường chiều bao mấy người về
Dù sông biển cạn suối khe vẫn tình.

Chờ em tôi đứng một mình
Bánh xe chở mộ gặp ghềnh đời nhau.
Biển xanh sao sóng bạc đầu
Để tình tôi phải dài dầu phân ly.

Tun người vạn dặm chìn đi
Đường tử sinh biết một đi, biết về.
Hành trình tôi cuộc viễn du
Về trong một cõi thiên thu nghìn trùng.

Thì thời huyền mộng vô thường
Thế gian lạc bước làm đường tôi qua.

12/11/2014

Một ngày rồi thôi

Một ngày rồi cũng bay đi
Đàn chim viễn xứ tiễn đi theo mùa
Chỉ còn động tiếng sỏi khua
Lăn tăn sóng bạc trắng xưa bên hồ.

Một ngày tà áo ngầy thơ
Em chia tay tuổi mộng mơ theo người
Chỉ còn tiếng gió quanh tôi
Hồn tha phương lạnh mồ côi sao đành.

Một ngày rơi mắt xuân xanh
Tĩnh tôi lạc giữa thị thành phù hoa
Em như một nhánh giang hà
Bỏ quên cuối bãi lướt là phản gương.

Một ngày nắng sớm chiều sương
Chuyến xe về muộn ven đường còn ai?
Khúc chiều tiếng hát quanh đây
Tĩnh theo sợi khói bóng cây quê người.

Một ngày rồi một ngày thôi
Nửa con mắt liếc ngọt bụi hơn dao
Của lòng tôi những con đau
Cũng đành rứt đuôi tìn nhau một đời.

16/11/2015

Phiến tình sâu cuối đông

Có phải em hoa quỳnh muôn nở
Đợi đêm về mới tỏa ngát hương
Tôi như sâu ngủ vùi trong kén
Suốt mùa đông mơ thấy thiên đường.

Tôi ngân ngơ tùn cây hạnh phúc
Lặng thang hoài hết tuổi thanh xuân
Mãi theo em lên rừng xuống phố
Thuở yêu người ngậm ngải trần luân.

Thắp trái tim mình trên lửa ấm
Đốt tình sầu cháy cả trăm năm
Đêm đông tàn cây khô giá lạnh
Mất người quen xa thăm muôn trùng.

Đường nhân gian đi hoài không tới
Tôi và em để gió qua sông
Thả sợi tóc bay về vô định.
Tôi chờ ai nổi nhớ mênh mông.

Chùn lác núi đường bay thăm thẳm
Tiếng kêu buồn khắc khoải trong sương
Bóng em khuất trong đời lặng lẽ
Tôi thương người nước mắt rừng rừng.

4/11/2014

Trăng mười sáu

Yêu người một thuở thanh xuân
Ái đêm trăng xuống long lanh tiếng cười
Thềm sương vơi ướt vai người
Để tôi ru tóc thương trời mưa bay
Chút tình lãng đãng khói mây
Hoa ngâu chưa nở đã say đắm lòng.

Yêu người một thuở môi thơm
Tuổi hoa niên ngõ trâm hương tơ trời
Dây trầu đôn nắng vàng tươi
Hoa cau thơm mãi bước người qua sông
Nghe như tiếng sóng trong lòng
Nhìn con nước chảy một dòng lang thang.

Yêu người một thuở trăng tan
Tiếng chòm vườn cũ người đánh bỏ quên
Lời thương chưa chớm môi hiền
Yêu em nên để con tim đại khờ
Để rồi hoa rụng chiều mưa
Em trăng mười sáu tôi vơi tương tư.

Tự khúc tháng mười

Rồi một ngày anh cũng phải buông tay
Để vượt mắt lời hẹn hò trong gió
Chiếc khăn len quàng vai cô bạn nhỏ
Màu xanh lơ xa thăm một khung trời.

Dẫu khế khàng nào náu được thu trời
Nên đời mắt long lanh buồn đến thế
Tháng mười về đâu còn ai nghe kể
Lo học trò cùng nỗi nhớ mơ phai.

Rồi một ngày anh cũng sẽ buông tay
Như quên mất món đồ chơi cũ kỹ
Nằm đâu đó trong ngăn đời hơen rỉ
Chẳng nhớ tên, chẳng còn một ai quen.

Những ngón tay đánh ồm yếu ho hen
Từng giữ lấy những phút giây hạnh phúc
Những ngày mưa đi qua mùa thu cúc
Tóc em bay bối rối cả con đường.

Rồi một ngày anh không nhớ mùi hương
Đêm thao thức trên môi người mưa tạt
Nụ hôn đầu nồng nàn còn thơm ngát
Đã tan theo cơn bão cuối mùa thu.

9/10/2015

Tương tư tháng giêng

*Em có từng thương nhớ tháng giêng
Thả lá tương tư xuống môi hiền
Thả xuân xanh qua mùa mê hoặc
Thả tình tôi lạc dấu chân quỳên.*

*Tóc em thơm một riềng mai trắng
Chiều vàng nghiêng cánh nhớ mùa xưa
Hồn lên bờ vai em thấp nắng
Ngọt ngào hương cốm lá ngày mưa.*

*Cỏ xanh mượt trái bao đồng bãi
Đề áo em hồng dáng lụa thorn
Ngày xuân nghe tiếng ai gõ cửa
Lại ngỡ em về bên kia sông.*

*Tháng giêng còn cả mùa trăng cũ
Chập chòn mắt đom đơi sao khuya.
Tình xuân chưa hết mùa hoa nở
Mà trái tương tư rụng bao giờ?*

20/2/2016

Viên phấn màu hồng

**Kỷ niệm 20-11*

Tôi lại đặt vào chiếc hộp xinh xắn
Chiếc hộp ngày xưa lần đầu tiên tôi được tặng
Chiếc cà vạt dễ thương từ cô học trò nhỏ
Bao năm rồi không còn nhớ
Một viên phấn màu hồng
Đây là viên thứ năm
Đủ năm màu xanh vàng hồng đỏ trắng
Những viên phấn đã cùng tôi đi qua mùa nắng
Tình yêu của một thời
Luôn thao thức không thôi
Bên đám học trò hồn nhiên buồn vui vô cớ.



Tôi tự dặn mỗi năm nếu mình còn thở
Đặt vào chiếc hộp một viên phấn khác màu
Để nhớ mái trường từng chiếc ngói lao xao
Để nhớ bao mùa cây phượng già thay lá
Tiếng chim gù trên cành xoan kêu rất lạ
Học trò tôi ngày ấy mấy đứa được làm quan
Mấy đứa một đời con áo lang bang
Đầu đường xó chợ
Lên voi xuống chó?
Viên phấn màu hồng mang nỗi nhớ trong tôi
Hãy ngủ yên trong ngăn đời đi nhé
Giữ cho tôi một tình yêu dù rất nhẹ
Có ngày xưa cùng chung bước đến trường.

Những hàng me Sài Gòn

Những hàng me Sài Gòn
Bao năm rồi vẫn thế
Áo trắng đường Gia Long
Giữ hương tình tôi trẻ.

Tan trường ai đứng ngóng
Tung tăng gót sen hồng
Tiếng cười tôi say đắm
Qua hết cả mùa đông.

Xuân xanh ngời ánh mắt
Bỗng bừng sắc me non
Khẽ khàng từng giọt nắng
Đậu trên bờ vai thon.



Cánh phượng cuối mùa thi
Chỉ còn tro nổi nhớ
Em như cánh chim di
Hàng me đầy bụi đỏ.

Áo vàng của thu xưa
Người xa không trở lại
Nhật nhòa trong cơn mưa
Nụ hồng chưa kịp hái.

Ôi hàng me Sài Gòn
Bốn mùa qua lặng lẽ
Tìm đâu dấu chân son
Tình tôi thời thơ trẻ?

Tháng 3/2015

Sao lòng còn vắng tiếng chuông mơ?

Anh mong em là con chiến ngoan
Khuya nằm mơ thấy quà Nô-en
Được cùng anh ngồi xe tuần lộc
Bay giữa ngàn sao thấp sáng đêm.

Em đừng tin kẻ nói trắng đen
Giàu sang tiền của để bon chen
Hãy giữ lòng trinh như thánh nữ
Yêu anh khờ dại thử một phen.

Mắt em xin được mắt bồ câu
Nhìn đời trong vắt chẳng mưa mau
Để tình anh thắm như lá non
Rực rỡ môi hôn đậm sắc màu.

*Đừng học ai lời nói chua ngoa
Lừa thầy dối bạn gã Giu-Đa*
Để biết yêu anh tên ngoại đạo
Anh mất đời khi rất gian tà.*

*Chúa vẫn muôn đời trên thập ác
Bàn tay máu vẫn rỉ vết đinh
Tình anh thành vết thương bứt rách
Đợi đến giờ thiêng để phục sinh.*

*Em như quên mất lời rao giảng
Bên góc giáo đường anh ngân nga
Đã tắt từ lâu lời kinh nguyện
Sao lòng còn vẳng tiếng chuông mơ?*

Giáng sinh 24/12/2015

* Giu-Đa: tên một tông đồ phản Chúa

Ngồi đợi cơn mưa

Còn ai ngồi đợi cơn mưa
Để tôi ngỡ chiếc lá vùi sương tu
Bỗng dưng nắng rớt, hình như
Em từ sỏi đá thien thu lại về.

Biết em còn nhớ sông quê
Để chạnh nhớ chiều một thời có đôi
Ao-xưa còn nhớ hơi người
Như cây nhớ lá đơm chồi hoa niên.

Thương em đứng trước cửa thiền
Nhìn Vô Ưu nở để phiền muộn tan
Lời tình ủ hạt tì tâm
Nghe trong kính ánh đạo vàng hóa thân.

Cuối ngày chờ nhạt thời gian
Để tơ tóc phải ngỡ ngang sớm trưa
Tun đầu những chuyến phà xưa
Chỉ còn tôi đợi cơn mưa chưa về.

9/4/2015

Sợi tình vắt vai

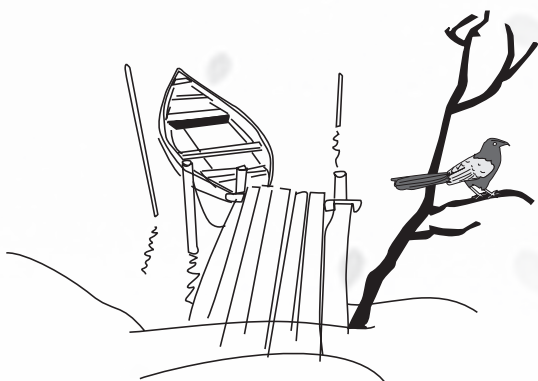
Một lần nhìn sợi mưa bay
Ngỡ em thả hạt nắng mai về trời
Chút tình gởi cánh đào rơi
Tơ hồng vàng óng mời người đã xa.

Một ngày bướm đậu vờn hoa
Để tơ vương mãi một tà áo xưa
Tiền đời còn vạt nắng thưa
Người đi qua đó hồn vừa biệt tăm.

Một lần xin được hôn em
Để mai sau có tơ duyên vợ chồng
Buồn như chiếc lá trôi không
Vườn xưa ai đã qua sông một mình.

Nhện se tơ náu sợi tình
Vắt vai, tiễn một bóng hình lên mây
Tắc kè gõ nhịp hồn ai
Nghe bao giọt nhớ đọng đầy mắt nhau.

Tháng 8/2015



Qua chuyến phà cười trên sông Nhảy

Tôi đứng đợi bên bờ sông gió thổi
Chờ phà sang rồi bến bắc Bình Minh
Cây cầu mới chột giắt mình trở giấc
Sáng ánh đèn soi sóng nước lung linh.

Cờ hàng rong nhìn tôi cười buồn bã
Phà không còn em mắt chồn nương thân
Chú bánh mì bán hàng trên phố vắng
Khuya qua cầu đập chắc rã đôi chân.



*Phà trăm năm đưa bao người xa xié
Có người thương không hẹn lúc quay về
Tôi ngơ ngẩn nhìn tháp tầng cầu mới
Chợt thấy mình lạ lẫm giữa sông quê.*

*Phà tách bến lẻ loi trong sương lạnh
Mai xa rồi trở bến vắng còn đâu
Biết ai về nơi đầu sông góc biển
Nhớ mang theo chút nắng để qua cầu.*

*Chuyến phà đến cuối cùng trên sông Hậu
Còn chờ ai đã mất hút lâu rồi
Em bỏ lại áo xưa thời mực tuyền
Theo chân người để lạc mất tình tôi.*



tiếng hát xuân thì

**Tặng Quỳnh Dao
(Cánh chim ca bên trời gió lạnh)*

*Bay theo từng cơn sóng
Tiếng hát em xanh ngời
Mênh mông trời biển rộng
Đem yêu thương cho người*

*Bốn mùa xanh cây trái
Ủ hương trên tay người
Hoa vàng vừa chín nụ
Nở tình yêu trên môi.*





*Yêu qua bao mùa hạ đỏ
Yêu em tiếng hát xuân thì
Yêu ai chiều đông lộng gió
Yêu người vùi tiền thu đi.*

*Bay theo cùng mưa nắng
Lời ru em ngọt ngào
Dòng đời đầy giông bão
Cánh chim ca nhiệm màu.*

*Trôi đi bao năm tháng
Hương thorn trắng núi đồi
Một đời tôi mê mãi
Tiếng hát em bên trời.*

17/12/2014



Tự tình mùa thu

Mưa ngâu chiều tháng bảy
Ngựa hồng về bãi sông
Chim quay đầu trên sóng
Hốt những lời thình không
Ngại ngần chi em nhỉ
Là khô giòn nhớ mong?

Mưa ngâu chiều tháng bảy
Cho mây mãi phiêu bồng
Áo giàng hồ đã bạc
Bụi nhuộm đầy thu đông
Em bên trăn sương khói
Trôi giữa dòng đục trong.



Mưa ngâu chiều tháng bảy
Mái ngói đầy rêu phong
Tiếng chày giã gạo thêu
Theo ai về cuối sông
Một ngày đi không hết
Trong giấc ngủ mênh mông.

Mưa ngâu chiều tháng bảy
Tình yêu hóa cầu vồng
Con tim màu ngũ sắc
Bám vào hồn rêu rong
Mùa thu không trở lại
Em qua cầu ai trông?

31/7/2015

Hạt nắng mùa xuân

Hạt nắng nào rơi trong mắt em
Lên bờ vai áo lụa nhung mềm
Trên bến sông chiều xuân gió thổi
Trong tim anh khúc nhạc êm đềm.

Hạt nắng nào rót xuống môi thơm
Đuộm hương con gái má em hồng
Thơ tình anh viết thời mới lớn
Gửi cùng lá nhớ bước chân son.

Hạt nắng mong manh
Hạt nắng dịu dàng
Theo tiếng cánh bướm đón mùa sang
Suối ấn lòng nhau ngày đồng giá
Để trái tim anh rộn tiếng đàn.

Tìn tít em hồi ánh sao rơi
Hạt nắng ngày xưa đã lên trời
Để lại trong anh mùa hạ đỏ
Tuồng rêu ngói cũ cánh phượng rơi.

Dòng vắn trời hoài, nước vắn xuôi
Sông sâu bên lở nhớ bên bồi
Hạt nắng mùa xưa thành giọt lệ
Mắt giấu tình sâu lệ vô thời.

Tháng 2/2014

Thư trên tay người

Em như dòng suối mát
Nhen tôi chút lửa hồng
Tan tro từng hạt nhỏ
Rơi giữa đời mênh mông.

Cho tôi hồn lên mắt
Thềm hồng đời mỗi người
Thềm con mưa ướt đất
Nền tình thật nhỏ nhoi.

Em hóa thành ngọn gió
Gió chiều thổi qua sông
Tình tôi theo ngọn sóng
Sóng xô se thắt lòng.

Tôi tìm hoài ký ức
Thăm thẳm một đời người
Tình yêu em giấu mặt
Nền tình đành mù khơi.

Tôi như người mắc nợ
Trang vở buồn chia đôi
Một mùa trăng đã vỡ
Thu rớt trên tay người.

Áo mơ phôi

*Qua đi bao mùa nắng
Đã tàn mấy mùa mưa
Ngược xuôi từng năm tháng
Tình ngày xưa rất xưa.*

*Tường vôi màu rêu ứa
Rộn ràng trái tim non
Gió bay tà áo lụa
Thần hồng bờ môi son.*

*Nghe như tiếng chuông mơ
Của một thời xa quá
Để tình tôi ngẩn ngơ
Bên hiên đời trút lá.*





*Thời gian như cánh bướm
Mang theo hạt phấn vàng
Tìm đầu mùi hương nhụy
Giữa hai bờ nhân gian.*

*Em ơi chân trời cũ
Bụi xóa nhòa vết chân
Tiếng chùn bèn cửa lớp
Còn thoảng hương ngọc lan?*

*Tình tôi sao em giữ
Tình em tôi lạc loài
Đường phượng bay mù lối
Chỉ còn áo mơ phai.*

Chiều trên sông Cái Lẻ

Nắng vàng rải xuống mặt sông
Bờ xưa nước đã xuôi dòng từ lâu
Về đây ngồi ngắm chân cầu
Bao mùa bão lũ một màu rêu phong.

Còn nghe sóng vỗ trong lòng
Ven sông hoa rụng mênh mông nặng sầu
Ngày xưa em bước qua cầu
Ngẩn ngơ mây trắng bạc đầu nhớ mong.

Bao năm con nước lớn ròng
Mưa trên sông lạnh bèo bông hồn quê
Chiều ơi! Chờ bước ai về
Nhớ người thuở ấy tóc thể còn bay?

25/07/2014

Tháng mười còn mưa

Tháng mười còn mưa - Mưa giăng đầy trời
Mưa ướt phận người - Giọt mưa chùn nỗi
Lạ sâu lẽ loi - Con tim bối rối
Nhớ bấy sê nâu - Ngơ ngác bên đời.

Tháng mười còn mưa - Tiếng mưa bồi hồi
Nặng trốn qua sông - Ngồi trong quán vắng
Tiếng hát liêu trai - Ly cà phê đắng
Thương cuộc tình buồn - Mối trầm hương phai.

Còn lại trong mưa - Bóng chùn lạc loài
Một đóa phù dung - Nụ hôn say đắm
Dáng em nhạt nhòa - Sau làn mưa trắng
Để lại tội tình - Chùn trong giấc mơ.

Tháng mười còn mưa - Sông vô đời bờ
Nước trôi về đâu - Chia hai nhánh nhớ
Như nỗi tình cờ - Em về phố nhỏ
Tôi nằm trên cỏ - Ngủ dưới trăng tan.

Tháng mười còn mưa - Mưa trong địa đàng
Trái cảm đã mang - Nên người đã lạc
Mà hồng môi ngoan - Đường xưa quên mất
Một bức thư tình - Để gió cuốn đi.

Tháng 10-2015

Tớ lịch cuối năm

Cuối năm tờ lịch mỏng dần
Nhìn trăng xưa cũ mấy lần đầy vơi
Phố đêm ẩm lạnh tay người
Hoa đào một thuở giờ rơi mất hồn
Áo hồng đã nhạt màu son
Tóc xanh chắc cũng dấu mòn đón khuya
Sợi tơ máy đoạn chưa lìa
Tình xa nên nỗi cách chia sông dài.

Cuối năm tờ lịch đã bay
Vèo qua ngày cũ phút giây bất ngờ
Xuống lầu vắng tiếng chuông mơ
Đầu đầy nhạc ngựa ngóng chờ qua song
Hoa vàng mấy nụ thu đông
Giọt sương trên mắt đời dòng vơi rơi
Và tôi chiếc lá ngậm ngùi
Tiễn em cánh nhạn cuối trời xuân phân.

Cuối năm 2014

Đôi mắt Đà Lạt

Lòng anh...ai bảo không vương vấn
Đôi mắt Đà Lạt thật dễ thương
Bởi có em cùng làn mây trắng
Mãi nhìn theo nên mới lạc đường.

Chùm mimoso vàng phơn phớt nắng
Lên đồi xuống phố hẹn hò mưa
Một cốc cà phê chưa đủ ấm
Đâu bằng đôi mắt ướt đọng sương.

Trời tháng tám sao sương lãng đãng
Tình như má em hồng quanh năm
Anh ngơ ngẩn mãi mùi hương thoảng
Có bốn mùa hoa nốt nhạc trầm.

Chợt nhớ tay thon người em gái
Mãi về phố chợ tận đầu đầu
Dáng em còn mãi trong sương núi
Thương đôi mắt ướt thuở ban đầu.

Tháng 10/2013

Hoa xưa bên thềm cũ

Không ai về qua lối cũ thềm rêu
Trên ô cửa nghe thán lặn tặc lầu
Nhớ đầu đầy làn tóc thorn hương bưởi
Tiếng gàu sông đầm mây liếp trâu tươi.

Hàng tre xanh tiếng sáo vút lên trời
Bóng cau rụng trắng sân mùa gió chướng
Em vô tình hay tôi nhiều mộng tưởng
Để thời gian trôi mất những mùa yêu.

Người đi xa mặc gió thổi trăm chiều
Thổi tôi tả những năm tình lặn đần
Em đầu nghĩ về qua phà mấy bận
Để lòng quên từng cánh lá bèo trôi.

Giữa dòng sông mưa bóng lớn trắng trời
Con chim nhỏ chết trong giờ định mệnh
Cánh diều rơi nào có ai đưa tiễn
Bờ vực sâu thăm thẳm một mình tôi.

Đã bao mùa ngôi nhà nhỏ em ơi
Hoa vẫn nở tỏa hương như ngày nọ
Bên thềm rêu lắng nghe bàn chân nhỏ
Nhớ hương xưa xao động bước quay về.

Hương hoàng lan

Nhà em ngày xưa góc phố
Thơm nồng từng cánh hoàng lan
Một thời anh hay trốn học
Đợi chờ hương tóc bay sang.

Lòng anh gửi theo cánh gió
Nồng nàn từng chiếc môi hôn
Em như hoa quỳnh nuột nở
Say tình thơm ngát hương đêm.

Hương hoàng lan!
Hương hoàng lan!
Thương em một thuở đất vàng
Thềm xưa hoa cau lại rụng
Anh còn chưa hết bàng khuâng.

Hạ đỏ bao lần phượng nở
Sen hồng lại nhớ thu vàng
Tan đông sao còn tuyết trắng
Xuân xanh yêu mãi tóc nàng.

Bốn mùa qua đi rất vội
Tình như gió đã sang mùa.
Ngày xuân anh về qua đó
Tình còn ngơ ngẩn hương xưa.

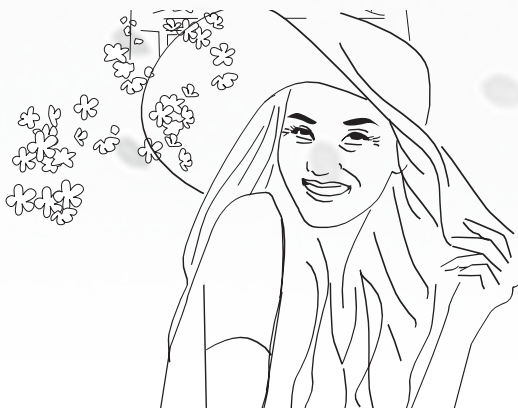
Về lại mái trường xưa

Tặng Trần Hoàng và các bạn
cựu học sinh Phan Thanh Giản Cần Thơ

Về qua trường cũ nhớ gốc phượng xưa
Nhớ cánh dầu rơi khi gió sang mùa
Nhớ tóc em bay sau giờ tan lớp
Nhớ nắng ấm vàng nhớ tiếng guốc khua.

Về đâu trong mưa thuở tuổi bướm sầu
Bao mùa phượng nở là mây bẻ đầu
Em như cánh chim bay về xa lạ
Một phương trời buồn thương mãi ngàn sau.

Nhớ lá thư xanh bao lần muốn gửi
Người xa rồi sao lòng mãi ngân ngơ
Nước đã trôi đi bao giờ trở lại
Chiếc áo bạc màu còn chút tình thơ.



Về qua trường cũ tên đổi lâu rồi *
Bạn bè ngày xưa mỗi đứa một nơi
Mái ngói rêu phong tiếng chim lạ quá
Một góc sân trường đồ lá bàng rơi.

Về đâu trong sương một tà áo mỏng
Nghe tín hoàng hôn nổi nhớ vui đầy
Cuối dãy hành lang âm thầm đưa tiễn
Chợt giật mình thấy tóc đã như mây.

8/4/2015

.....
* Trường Phan Thanh Giản- Cần Thơ sau 1975
đổi thành trường Châu Văn Liêm cho đến nay.

Phố núi chiều cuối đông

Một chút rét cuối năm
Thương bờ môi em lạnh
Đôi hoa vàng hiu quạnh
Áo tím trời về đâu?

Hẹn chi phấn thông sâu
Cho mây chùng xuống thấp
Nhớ ai về bất chợt
Để phố núi sương giăng.

Biết em còn ăn năn
Ngọn roi tình quất ngược
Đời mòn bên bờ dốc
Vách đá buồn rêu phong.

Cơn gió đem mùa đông
Về trong tình tĩnh lặng
Cho tình sâu ỉn vắng
Trong góc nhỏ đời nhau.

Một chút rét đêm thâu
Đắm chìm con mắt nhớ
Tóc mềm mỏng màu lụa
Chở tình tôi đi xa.

Thở than trái thông già
Rụng khô bên hồ vắng
Khăn quàng nào đủ ấm
Vắng chuông nhà thờ xưa.

Tun đầu những cơn mưa
Em về trong đêm lạnh
Mơ hồ trong hũ quạnh
Chợt rơi tiếng chim buồn.

Tun sẫm chiều hoàng hôn
Em có còn nghe kể
Giọt sương hay giọt lệ
Môi ngoan nào tỏ vương.

Áo em nhạt mùi hương
Đôi thông đầu bước nhỏ
Ngựa yên bình ngậm cỏ
Tôi ngẩn ngơ lạc đường.

Tháng 12/2015

văn nghệ

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC - NGHỆ THUẬT
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

366 BỐ MỐC
THỨ NĂM
13-8-2015

RA NGÀY THỨ NĂM HÀNG TUẦN



NGUYỄN AN BÌNH Sài Gòn cả phê

* Những năm gần đây tôi thường kể chuyện về Sài Gòn và khi mùa đêm về sáng.

Sài Gòn Sài Gòn mùa sương
Thành phố của mình trở giấc
Ngọn đèn vàng ối rừng các
Xôn xao cánh lá không tên.

Anh về Sài Gòn trong đêm
Hàng cây đèn chào người ngủ
Chắc là chầu nghiêng nhón nhủ
Về đâu giữa phố chênh vênh.

Sài Gòn đã quên

ĐỌC VÀ LÀM THEO
TÀI LIỆU ĐƯỢC ĐỀ C
HỒ CHÍ MINH

2 Học cách Bác Hồ cử xử

NGUYỄN XUÂN BA

3 Giường sáng phụ nữ vùng biên

NGUYỄN LÊ

16 Từ Tiến Quân ca đến Quốc ca

VĂN THAO

NGUYỄN AN BÌNH

VIÊN PHẤN MÀU HỒNG

Kỷ niệm 20-1-1.

Tôi lại đặt vào chiếc hộp xinh xắn
Chiếc hộp ngày xưa
lần đầu tiên tôi được tặng
Chiếc và vật dễ thương từ cô học trò nhỏ
Bao năm rồi không còn nhớ
Một viên phấn màu hồng
Đấy là viên thứ năm
Đủ năm màu xanh vàng hồng đỏ trắng
Những viên phấn đã cùng tôi
đi qua mùa nắng
Tình yêu của một thời

Luôn thao thức không thôi
Bên đám học trò hồn nhiên buồn vui vô cớ.

Tôi tự dặn mỗi năm nếu mình còn thơ
Đặt vào chiếc hộp một viên phấn khác màu
Để nhớ mái trường từng chiếc gối lao mào
Để nhớ bao mùa cây phượng già thay lá
Tiếng chim gù trên cành xoan kêu rất lạ
Học trò tôi ngày ấy mấy đứa được làm quan
Mấy đứa một đôi com áo lang bang
Đầu đường xỏ chày
Lên voi xuống chó?

Viên phấn màu hồng mang nỗi nhớ trong tôi
Hãy ngủ yên trong ngăn dùi di nhệ
Giữ cho tôi một tình yêu đủ rất nhẹ
Có ngày xưa cùng chung bước đến trường.

HOANG THU ANH

VỀ THỊ HUYNH TRANG

14 11

Nam bộ

PGS TS LÊ TIẾN DŨNG

Giữ lại đời nhụy

Có những nỗi buồn trôi theo ngọn sóng
Có những cuộc tình đến rồi lại đi
Chiếc lá xôn xao qua thời mơ mộng
Theo dấu chân người một thuở tình si.

Thương mãi con đường sâu đồng trút lá
Con gió vô tình thả nắng bên sông
Tiếng chùn mùa xưa hót lời xa lạ
Những thanh âm buồn chùn xuống hư không.

Chợt thấy nhà em đóa quỳnh hương nở
Chuyện ngày xưa như hoa rụng ven cầu
Lời hẹn yêu đã trôi theo mùa lũ
Nỗi nhớ khôn cùng tình nhỏ mưa mau.

Người bỏ tôi đi bên trời hiu quạnh
Những sợi tóc buồn ngan ngát hương xưa
Mặt hồ gương soi một vầng trăng lạnh
Đưa đôn em về là những đêm mưa.

Giữ lại đời nhau cuộc tình đánh mất
Se sắt chiều vàng đôn lá me bay
Lặng lẽ nơi này mùa xuân trở gió
Tôi vẫn yêu người em đầu có hay.

Tháng 11/2014

Mây trắng trong giấc mơ lời

**Mùa Vu Lan nhớ mẹ 2015*

*Trong mơ chợt thấy mẹ về
Trời treo chớp bể tí bẻ mưa giăng
Mẹ qua sương núi mây ngàn
Đôi theo tôi mãi đường gần nẻo xa.*

*Hạc bay cuối nẻo trắng tà
Trắng non hao hót trắng già mờ côi
Chiều ngồi bên mộ mẹ ơi
Lặng nghe cỏ hát mấy lời tình tang*

*Trong mơ chợt thấy mẹ nằm
Ru tôi cánh võng trần gian một đời
Đò chiều một chiếc lá rơi
Mùa Vu Lan đến đầu người cài hoa.*

*Sông dài đỏ mãi khơi xa
Tình yêu mẹ chảy lời ca dao buồn
Tóc người gột cả khói sương
Mẹ thành mây trắng suối nguồn trong tôi.*

Tháng 8/2015

Thăngchap, chào nhqy

Chào-thăngchap, chào-năm cùng thăng tận
Ta chào-nhau hương tóc thuở ban đầu
Bao buồn vui lên tuổi đời thấp nắng
Em đầu còn chờ đợi – để nhớ nhau.

Con chim nhỏ bay theo mùa di trú
Cùng đường đi thiên lý có quay về?
Chớp cánh qua nóc giáo đường rêu xám
Thả giun tôi lời hẹn ước sơn khê.

Chào-thăngchap, chào-cuộc tình lận đận
Mấy mươi năm em quên mất hẹn hò
Lòng sông rộng không dung tình hai đứa
Một lần xa mắt khép lại tình cò.

Thương mái tóc hoàng kim thời mới lớn
Gió chiều bay thắm vạt áo ngày mưa
Góc phố cũ thổi đi mùa đông lạnh
Nên vàng trắng chia nửa cuộc tình xưa.

Chào-thăngchap, chào-em mùa hoa nở
Chân cầu xưa giặt áo chẳng còn ai
Nước đã đen dấu tình sầu đi biệt
Lòng buồn cuốn chưa hết lá vàng bay.

14/01/2016

Chia tay tháng giêng

Gấp lại tháng giêng
Để mùa trời lạnh chùn vào đây cốc
Thời gian xanh rêu se nổi buồn lặn ngọt
Tiếng trống hội hè đình đám đầu xuân
Còn đâu đây sóng sánh hương xuân
Ao lụa hồng thorn hoa đào mắt biếc
Ly rượu ngọt cạn lâu rồi em có tiếc
Môi hồng đào táo ngọt đầu hương say
Nỗi ngậm ngùi ai nhớ đến ai
Hạnh phúc mong manh sương khói
Nụ hôn đầu làm con tìn bối rối
Để áo tương tư đi qua hết cuộc tình xưa.
Bỏ lại tháng giêng
Bỏ lại tuổi thanh xuân một thời xa lắc
Bỏ lại hàng me xưa bốn mùa xanh mát
Đường lá bay cỏ không dấu ai về
Đâu tiếng em cười mảnh vỡ pha lê
Tôi chết lặng màu trắng non huyền hoặc
Không biết đôi hôn có làm em ướt mắt
Tôi đánh rơi làn tóc rối hương xưa
Ai đem qua con dốc nắng và mưa
Bờ lau trắng sóng xô con gió lạ
Từng con phố vàng phai bao mùa lá
Tôi và em vẫy biệt tháng giêng buồn.

Nỗi nán mùa xuân

Còn lại anh, tình gửi vào trong nắng
Máu mắt em say đắm đến nao lòng
Nhớ con phố mộng mơ thời áo trắng
Hóa chưa tàn xuân sao nở qua sông?

Thời gian ơi! Xin từng giây nán lại
Để người tôi yêu giữ mãi nét xuân thì
Cánh đào thorn suốt mùa hương con gái
Là thì thầm còn náu bước em đi.

Em như sông đưa thuyền ra biển lớn
Lại cùng mây theo gió đợi mưa rào
Nếp vào hoa nụ tằm xuân nở muộn
Nên tình buồn réo gọi mắt môi sâu.

Ta nợ nhau một đời chưa trả hết
Nên thiên thu còn đợi bước ai về
Nặng mong manh đời bờ vai thắm mệt
Mái tóc thề muôn thuở vẫn đan mê.

Còn lại anh, lòng gửi theo mây trắng
Giữ cho nhau từng hơi thở nồng nàn
Trái tim em có trở mình thốn thức
Gió xuân về sao tình mãi riêng mang.



Xin được là chiếc lá hồn nhiên

Em có biết lá về đâu không nhỉ
Khi xa cành lưu lạc chốn nhân gian
Những chiếc lá xanh chưa kịp ủa vàng
Sao vội vã chia ly không nuôi tiếc?

Chưa kịp gọi cho nhau lời từ biệt
Lá hồn nhiên bay vào cõi mong manh
Tôi yêu em như chiếc lá thương cành
Trái hạnh phúc trên tầm tay cao vút.

Con mưa chiều trôi đi bao mộng ước
Em và tôi quên mất một con đường
Một bờ vai san sẻ tiếng yêu đương
Thời áo trắng với bao lời hò hẹn.



Tình yêu tôi như sâu trong tổ kén
Có một thời mơ hóa bướm tuyền hoa
Bay lang thang đuổi bắt ánh trăng ngà
Mà cứ ngỡ lạc trong vườn cổ tích.

Ngủ bên em thơm mùi hương da thịt
Những nụ hôn con gái thật ngoan hiền
Giữ trong tim em nhé lá hồn nhiên
Dù ly biệt tình vẫn xanh vời vợi

Bụi trần gian có xóa nhòa bến đợi
Vẫn thơm nồng ngày tháng mình có nhau
Dù tháng năm sương gió đã bạc đầu
Tình hai đứa vẫn xanh như chiếc lá.

Mây nắng cũ

Có lẽ nào chúng ta không còn nhớ được mặt nhau
Khi bao mùa lá sầu đông vẫn rơi hoài lặng lẽ
Đàn dơi ăn đêm đập cánh bay chỉ chao nghiêng rất khẽ
Cũng đủ làm giật mình những chú sóc nhỏ giữa khuya.

Bóng thời gian làm dòng sông thành khúc ruột chia lìa
Mưa bên này đêm đêm có làm em mất ngủ
Để bờ bên kia tôi nhớ thương hoài màu nắng cũ
Đợi đón ai về sao chẳng thấy chuyển đồ sang.

Chiều mênh mông, mênh mông núi lạnh trắng đầu ngàn
Đời cũng đành trôi xuôi lẻ loi như bao cành củi mục
Nghe hơi thở mỏng manh tan trong làn sương mờ đục
Bay giữa dòng người chợt hiểu thế nào là trái tim đau.

* * *

*Có lẽ nào chúng ta không còn nhớ được mặt nhau
Khi bao năm tháng mưa xưa vẫn bay qua miền kỷ ức
Để tôi leo lên dốc tình chỉ thấy bão đông đánh cho rớt ngực
Những cánh đã quỳ vàng có giữ lại chút mùi hương .*

*Cho tôi mơ giấc mơ lang thang trên những cung đường
Có em đứng bên đời gần khung cửa màu khói nhạt
Và tình yêu tôi cũng biến thành khúc ru biển hát
Thương những con đã tròng suốt đời mãi xe cát biển đông.*

*Ai đã mang đi những cánh bèo xô dạt giữa dòng
Em và tôi cứ thế chia tay không một lời từ giã
Để mắt vẫn ngùi trông một người đã trở thành kẻ lạ
Cuối cuộc tình buồn biết ai nhớ lại màu nắng xưa.*

7/8/2015

Về bên gối mẹ

Về nghe từng chiếc lá vàng
Lay theo gió rụng khẽ khàng ngoài sân
Thềm rêu giếng nước trong ngần
Kính như dáng mẹ bước chân về gần.

Về nhìn con nước lớn ròng
Thương thân cò trắng long đong mấy mùa
Trăng gầy theo nhịp võng đưa
Ngỡ lời ru ảm ngày xưa vẫn còn.

Về trong bóng ngả hoàng hôn
Nhớ đôi mắt ấy mỗi mòn đợi ai
Hương cau thơm giữa đất trời
Đêm sương hoa rụng ngậm ngùi hát hùi.

Về nằm bên gối mẹ yêu
Thềm nghe lời dạy nhuộm điều nghĩa nhân
Xa xôi lại ước được gần
Mời hay đâu bề muôn phần mẹ ơi!

Đá Lát, thành phố mưa bay

Em hẹn tôi về thăm thành phố mưa
Trên đồi cỏ non ven hồ liễu rũ
Một thoáng hương xưa qua từng phố cũ
Ly cà phê thơm nức ngón dịu dàng.

Con đường mưa quuyền rũ bước chân nàng
Bờ vai nhỏ đọng đượm đời mắt biếc
Phố núi mù sương không lời tiễn biệt
Tiếng chèo gọi tình vách núi cheo leo.

Dấu chân ngựa về nhớ gió thông reo
Hóa vẫn nở vô tình trên kẽ đá
Những đóa hoa vàng nao lòng khách lạ
Nghe lá thu mưa ngỡ bước em về.

Lặng đang trong sương thơm mái tóc thề
Tình yêu tôi, tình một thời nồng nức
Mưa trong lòng, mưa làm em bối rối
Không còn tôi ai nhắc chuyện ngày xưa.

Em hẹn tôi về ngắm thành phố mưa
Mười mấy năm lời hẹn xưa bỏ lỡ
Gió hãy mang tình yêu tôi thuở đó
Mưa đồng bằng nhớ thành phố mưa bay.

Tháng 7/2014

Ngõ vấp chạm thu

Hình như lấm tấm hạt mưa
Tan trong nỗi nhớ sớm trưa tội tình
Lung chiều đợi chút bình minh
Vết khuya chỉ thấy bóng mình trong gương.

Hình như tà áo phai hương
Nắng rơi theo những góc đường em qua
Xe lăn bánh cuốn bụi nhòa
Tóc se sắt lạnh ngõ là heo may.

Hình như lá lấp lánh bay
Lạc vào vườn cũ một ngày sương phơi
Một lần tôi đối diện tôi
Để thương nhớ gởi trong lời chùn quỳn.

Hình như trên khúc đường quen
Cúc hoa vàng nở gọi niềm riêng chung
Và em bước nhỏ ngập ngừng
Hồn long lanh ướt tường chường chạm thu.

25/7/2015

Tạ còn nợ nhụy

Tạ nợ nhau một cánh phượng hồng
Vương tà áo trắng thuở qua sông
Mưa bay trắng quá khung trời cũ
Nhìn cánh bèo xa chợt nhói lòng.

Tạ nợ nhau tên một con đường
Hàng me trút lá mắt huyền sương
Lò-xưa còn ủ hương con gái
Để đến bạc đầu mới nhớ thương?

Tạ nợ nhau một khối tình sâu
Môi hồng thorn ngát nụ hoa ngâu
Mười năm có lẽ nhiều hơn thế
Tình đã chìm trong cuộc bể dâu.

Tạ nợ nhau khúc nhạc tương phùng
Ngày-xưa không vẽ nổi chân dung
Một bờ vai nhỏ bên tường lạnh
Rêu đá hằn in nhớ khôn cùng.

Tạ nợ nhau hai tiếng trở về
Cánh cò phiêu bạt mảnh hồn quê
Bao năm xa xí trời vô định
Vẫn thoảng đầu đầy hương tóc thề.

Tháng 9/2014

Xuân qua thành phố cũ

*Chợt thấy nụ hoa vàng
Rung rinh theo làn gió
Giật mình ngỡ xuân sang
Về qua thành phố cũ.*

*Lên theo từng góc phố
Hương xuân đầy đất trời
Ngày xưa em qua đó
Thương mãi trong lòng tôi.*

*Chuyện mười năm đã cũ
Chỉ còn giấc mơ phai
Chim ơi! buồn lá cỏ
Có về đậu trên vai.*



Cúi hờn từng phiến lá
Tình nhỏ nay về đâu
Giữa dòng đời nghiệt ngã
Rơi rơi cánh hoa đào.

Nhớ em qua làn khói
Thèm một chút thuốc thorn
Tiếc tình xuân qua vội
Nắng vàng như cọng rơm.

Dòng sông đã mang theo
Nụ tàn xuân xanh biếc
Em ơi con mắt liếc
Thương nhớ ai bên trời.

Sài Gòn đêm trở gió

Sài Gòn đêm trở gió
Liều xiêu bóng ai về
Bùn ngủi cơn mưa nhỏ
Rớt từng giọt lẻ thê
Tĩnh tôi thời thơ dại
Ngủ vùi trong cơn mê.

Sài Gòn đêm trở gió
Sao lá vẫn rơi hoài
Lao-xao tàn me lạnh
Tiếng chùn nghe lạc loài
Ngày xưa em qua đó
Hương một thời chưa phai.

Sài Gòn đêm trở gió
Đã bao mùa chia xa
Thời gian là giọt lệ
Để cuộc tình phôi pha
Ngọn đèn đêm mờ tỏ
Sao thấu tình đời ta?

Phải em mùa thu xưa

Có phải em là mùa thu năm cũ
Sao bỗng dưng nắng thả sợi tơ trời
Từng giọt nắng lung linh vàng đến vậy
Thuở yêu người bằng biển giậu nồng toại.

Có phải em là mùa thu ngày ấy
Theo chân người mơ mãi cánh diều bay
Tình mới lớn em quên trò bắt bướm
Rom rã quê mùa em gọi cho ai?

Có phải em là mùa thu thuở trước
Vàng ước mơ như chầm khế sau hè
Khói đốt đồng lặn cay đời mắt nhớ
Lam thơ tình chữ nghĩa lại nhà quê.

Có phải em là mùa thu dạo đó
Nghe lá vàng nghiêng theo gió heo may
Chờ đợi ai trong từng cơn mưa nhỏ
Khi bèo trôi xa mãi nước sông dài.

Mùa thu xưa theo em không về nữa
Tình mong manh như sợi khói lan chiều
Mây trắng xiêu người biết em còn nhớ
Có một chàng trai trẻ đã từng yêu.

Viết cho con ngày cuối năm

**Thượng gởi An Tâm của ba(Boston)
Những ngày con trở lại quê nhà*

*Ngày con đi căn nhà xưa bỗng vắng
Hàng cây khô chiếc lá rụng chớm đông
Chùi ti-gôn trước sân nhà rục rỏ
Những bông tìm làm ai đó nao lòng.*

*Ngày con đi tuổi mười lăm nhỏ bé
Tăm năm trôi biến cạn thật vô cùng
Bao mùa nắng con thành chàng trai trẻ
Biết có yêu người yêu đất nước bao dung?*

*Có những lúc giết mình nghe bão đến
Tuyết mịn mù trời lạnh chực độ âm
Con đâu biết quê nhà con bắc thời
Ba ngồi nhìn đôi mắt đôi xa xăm.*



*Con lại về chiếc ba lô nhẹ hẫng
Đôi giấy mòn hơi muối mặn đại dương
Ba đâu mong gì những điều con học được
Chỉ mong tấm lòng giữ mãi lửa yêu thương.*

*Căn phòng nhỏ ba vừa thay chăn mới
Con nằm chưa ấm chỗ lại đi rồi
Nhớ thương con trong lòng ba giấu kỹ
Sợ con chạnh lòng mẹ lại lệ rơi.*

*Lại thêm những tháng năm chờ đợi
Con chim non rời tổ đã bay xa
Hãy tung cánh trên bao miền đất lạ
Cánh chim bằng nào sợ những phong ba.*

22/12/2015



Tình cờ

Tình cờ mưa gặp nắng
Bắt chợt nên vợ chồng
Phút giao hòa vĩnh cửu
Hòa bảy sắc cầu vồng.

Tình cờ suối gặp sông
Hẹn xuôi về biển rộng
Giữa đất trời mênh mông
Theo nhau vờn đuổi sóng.

Tình cờ bướm gặp hoa
Cho mùa xuân kết trái
Cùng hát khúc tình ca
Bốn mùa xanh trở lại.

A black and white line drawing of a woman with dark, wavy hair, wearing a black, sleeveless, form-fitting dress. She is standing and looking back over her right shoulder towards the viewer. The background is a light gray with faint, stylized leaf patterns.

Tình cò ta gặp nhau
Giữa đặm đồng xa lạ
Em tươi đóa hoa đào
Cuối mùa đông buốt giá.

Bởi thế gian nhiều sự
Tôi thành người đa đoan
Lòng như trang sách cũ
Bên hồ bóng trăng tan.

Tình tôi bờ lau trắng
Em đi qua hững hồ
Ai hay trời mưa nắng
Con đàu cũng tình cò.

25/4/2015

Tình như sương khói bay

Ngày xưa...thuở ấy... ngày nào nhỉ?
Em không còn nhớ để mà quên
Anh không còn nhớ đời mất biếc
Nên tình hai đứa lạc mất tên.

Trái tim ngày cũ xanh hay đỏ
Lại để thề xưa theo gió bay
Lại để thề tình rơi mất dấu
Trong cơn mưa chiều thấm ướt vai.

Nhớ nắng hanh vàng hong tóc rối
Nhớ đường phượng đỏ nở đầy hoa
Nhớ lá me sâu vương trên áo
Nhớ tiếng em cười mãi ngân xa.

Đâu ngôi nhà nhỏ thời trọ học?
Mỗi buổi em về lá reo vui
Ở cuối con đường anh đứng đợi
Trong mơ còn lại chút ngậm ngùi.

Em đi mang nỗi buồn xa xé
Mười năm đã bạc áo mơ phai
Mười năm sông cạn thành nương bãi
Tình chỉ còn như sương khói bay.

Ngàn năm mây trắng

Em trốn nơi nào trong cõi xưa
Xe về trời chợt đổ cơn mưa
Đường đi xa quá màn mưa mỏng
Chỉ một mình tôi nhớ sao vừa.

Sợi tóc hoàng hôn sợi tơ trời
Hương đưa theo gió rối lòng tôi
Thương cánh hoa dầu rơi trên áo
Mưa ướt vai người mưa lẻ loi.

Cầu tre ai bước qua kênh nhỏ
Để lại cho người bao ngẩn ngơ
Tôi ngỡ lòng mình là mây trắng
Theo chân người góc biển trời thơ.

Mưa lại rơi trên cầu Ô Môn
Thời Long còn lại giấc mơ buồn
Em như con sáo qua sông rộng
Để một đời tôi mang vết thương.

Mây vẫn là mây của thuở nào
Bay hoài trong giấc ngủ chiêm bao
Ngàn năm mây trắng thương tình nhỏ
Cùng áo mơ phai đã bạc màu.

Tháng 9/2014

Hoàng Sa hành

Cát vàng cát vàng đảo biên cương
Mênh mông sóng bạc ngất trùng dương
Phên giậu ngàn đời vùng đồng trấn
Ngăn loài quỳ dữ gico tai ương.

Biển cả mịt mù xa vạn dặm
Thuyền nan chèo mỗi bao đêm trường
Vàng lệnh vua truyền đời nối tiếp
Khao lè thế lính giữ biên cương.

Giáo nóp lên thuyền theo mệnh nước
Gạo mấm chu toàn chẳng quân lương
Linh thú một đi không trở lại
Trông lại quê nhà mờ khói sương.

Ưa mắt vẫy tay người vợ trẻ
Mẹ già con dại nhờ em nương
Thân trai hề ngại chi sóng cả
Vẹn toàn trung hiếu với quê hương.

Sông gào-gió thét tràn con bác
Tay chèo-nghiêng mạn võ-trùng dương
Thuyền đi muôn dặm theo tình tú
Nào có tiếc gì chút máu xương.

Đảo chùn đảo nổi bao hải lý
Núi dựng trùng trùng mù mịt sương
Bão to-bão nhỏ càn mây lướt
Trắng trời mưa gió lạnh thê lương.

Linh thú muôn đời nơi trận địa
Ngày đợi nắng lửa đêm nằm sương
Sinh tử mệnh trời sao tính được
Cũng đành dứt bỏ... chuyện yêu đương.

Mỗi năm chờ đến mùa gió chướng
Thiếu phụ không màng đến lược gương
Bến đợi trông chồng như tượng đá
Nào thấy buồm neo về cố hương.

Một gió rì rào vang sóng biển
Một ở đây mà người biệt phương
Con hỏi mẹ ơi chờ chi biển ?
Chỉ thấy gió gào suốt hàng dương.

Ở hay Hoàng Sa quần đảo dữ
Thường lường thủy quái vây tề phương
Nanh tàn vuốt độc lòng lang sói
Pháo gây tàu tan nát thịt xương.

Hải chiến Hoàng Sa sóng dị thường
Cát vàng chôn lấp bao cốt xương
Bầy tư hề linh hồn tử sĩ
Xác hòa vào đáy nước đại dương.

Ngàn năm thịt nát tan vào nước
Hồn còn quanh quẩn chốn hải cương
Chỉ thương đời mắt người vợ trẻ
Mòn mỏi hóa đá, tẩy vết thương.

Một dãy san hô bùng sắc đỏ
Phải chăng thấm đỏ máu kiên cường
Dáng núi còn in hình cô phụ
Từ khi mù trời đất nhiều thương.

Thời em quay mặt đi đừng khóc
Giọt lệ nào xóa hết tang thương
Từ xưa biển ải tràn mộ chí
Xả gì ta hể một năm xương.

Một nén hương lòng thời cũng đủ
Ngậm cười người lạc nẻo âm dương.
Chim nhận từng bày bay thẳng thốt
Người không còn danh có lại phương?

Biển biệt người đi vào vô định
Hải mộ quan soi ánh tà dương
Vách đá khắc ghi lời bất tử
Nước thăm sâu mang đầy tai ương.

Biển đảo cha ông không giữ được
Giàn quân thù giec rách tang thương
Em có nghe hồn vang trong gió
Cát vàng cát vàng hể đảo biên cương.

Tháng 6/2015



Khúc giao hưởng tháng tư

Một đóa quỳnh vừa chớm nở
Tháng tư
Hương chưa kịp vương tơ đêm nguyệt bạch
Nên không thấy cuộc giao hoan
Trời và đất
Thình không nào không dành tặng riêng anh

Một mặt trời trong xanh
Uốn cong ngày nguyệt thực
Mặt hạn hán bờ chân chim di trú
Bản tình ca loài蝶 để giun

Trời miền man cho áo mỏng bay cùng
Sợi tóc buồn rơi vàng mùi rom rạ
Đêm ân ái còn xanh non cỏ lạ
Khát khao tình chờ đợi buổi phục sinh



*Nhớ mãi giọt mưa xưa
Bay qua phố vô tình
Biết cho ai mượn bờ vai để giọt sương khẽ ngủ
Hạnh phúc là gì sao vớt hoài vẫn cũ
Màu đục trong
Một thế giới vô cùng.*

*Núi trịnh nguyên đêm ngời đóa hương quỳnh
Sao Hôm đi đâu
Thương sao Mai bỗng thức
Không còn em
Khúc tình buồn ray rức
Anh tùn hoài
Bản giao hưởng tháng tư.*

27/3/2016

Thằng bọ không ở lại

Người con gái tóc dài mềm hơn suối
Chảy miên man dịu mát cả hồn tôi
Tình thuở ấy hạt sương mai buổi sớm
Là thuộc bài mơ ước thật tình khôi.

Người con gái tròn xoe đôi mắt ngọc
Năng lung linh màu áo lụa sân trường
Có gã khờ một hôm thềm được khóc
Để mềm lòng cô bạn nhỏ dễ thương.

Con đường nắng con đường mưa ngày nọ
Chợt bừng lên chiu hoa tím tháng ba
Những cánh bằng lăng chiều bay theo gió
Có mang giùm tôi một chút tình xa.

Người con gái dịu dàng hơn cánh bướm
Uớp hồn tôi bằng những nụ môi son
Chiếc thuyền lá thả trôi bao nỗi nhớ
Treo trên cành bàng bạc ánh trăng non.

Người con gái màu hoa thời đi học
Tún nao lòng tà áo trắng chiều mưa
Năm tháng cũ thời gian không ở lại
Yêu một người thương mãi tháng ba xưa.

13/5/2016

Ấn hương

Tun người chỉ thấy bóng tôi
Đi lang thang giữa dòng đời mộng du
Một mình lạc chốn phù hư
Bay tà áo mỏng nhẹ như tơ ngà.

Tun nhau suốt cõi ta bà
Một tôi chiếc bóng la đà mù sương
Nhập thiền còn vọng hồi chuông
Bao kinh kệ cũng vô thường sắc không.

Tun em bụi đỏ nắng hồng
Thênh xa sóng vỗ phiêu bồng tuổi mây
Cuối mùa hoa rụng lá phai
Nông sâu nước cuốn tình say đời bờ.

Tun trong vạn quyển thiên thư
Không bằng chớp mắt hồ thu em cười
Chút tình muôn dặm biển khơi
Tóc xưa còn giữ mấy lời ả hương?



Chuyện ngày xưa

Ngày xưa em ngồi xoa tóc
Trắng vàng đầu xuống bờ vai
Sao hôm cuối trời vừa thối
Mặt hồ soi bóng liễu trai.

Một đàn bướm bay trong nắng
Chập chờn lưng núi hoa vàng
Ngát hương môi trần mắt biếc
Nụ tình chớm nở gian nan.

Ngày xưa em qua sông rộng
Mưa ngâu che ánh trăng thề
Dòng đời trôi xuôi mãi miết
Nhớ ai một cõi đi về.



Thương em một thời nồng nôi
Áo xưa vai đũa bạc màu
Con chùn hót lời trên trời
Thanh âm chùn khuất vực sâu.

Ngày xưa em quên lời hẹn
Tôi buồn đốt thuốc trên tay
Trăm năm cây đã bến cũ
Cũng đành thả sợi tóc bay.

Buồn vui gởi theo bụi đỏ
Bao mùa lặn đặng nắng mưa
Tình ơi! Một trời giông tố
Còn ai kể chuyện ngày xưa?

Rồi cũng qua sông

**Tặng bạn bè văn chương Cần Thơ*

Rồi cũng qua sông
Bỏ lại sau lưng tình yêu
Một thời mộng寐
Bỏ những con đường bao mùa đỏ màu phượng vĩ
Hàng cây trơ cành đứng khóc trong mưa.

Rồi cũng qua sông
Bỏ lại sau lưng bạn bè
Một thời tri kỉ
Ly rượu thâm tình áo cơm bao điều nghịch lý
Quên hết sự đời tàn gấu văn chương.

Gửi lại cho em mắt môi huyền mộng
Gửi lại cho nhau tình đầu gió lộng
Cuối cuộc hành trình, biết ai còn đợi
Rời theo chân người bụi lấm mê mải
Chưa đi sao lại muốn quay về? *



Rồi cũng qua sông
Bỏ lại sau lưng chiếc cầu
Đôi bờ soi bóng
Nước trôi vô tình cánh bèo xa nguồn lạc lõng
Mênh mông đất trời vạt nắng hoàng hôn.

Rồi cũng qua sông
Bỏ lại sau lưng cá bơi
Ngược tìn chốn cũ
Ngơ ngác mắt nhìn chân cầu xanh màu rêu phủ
Màn mát nổi sầu bóng ngựa qua sông.

(Những ngày còn lại ở Cần Thơ)

.....

*Lời một nhân vật trong truyện ngắn Cố Hương
của nhà văn Trung Quốc Lỗ Tấn.

Tóc mây

Chợt nhìn bóng khói chiều nay
Lòng bàng khuâng ngỡ tóc mây vai người
Tình hồng chưa kịp buồn vui
Hồn đâu san sẻ mắt môi xuân thì

Một mình mỗi đêm bước đi
Ngày trời đã muộn có khi chưa tàn
Cây trông ngọn lá đỏ vàng
Tôi ngơ em đã về ngang bến chiều.

Cuối mùa cỏ cháy nắng thiêu
Mơ xanh bóng núi cánh diều xa xăm
Tóc sầu tì ngọn tới chân
Hồn miền man gió bão gần gũi mưa.

Nhà ai rớt hạt cúc thưa
Còn xanh vạt cỏ đầy đũa xa người
Buồn theo nắng rụng trên đời
Em treo hạt bụi rủ lời chia đôi.

Tóc mây ngày ấy lên trời
Tôi đan sợi nắng đưa người qua sông
Còn dăm bọt sóng se lòng
Tình tôi thơ dại đeo bóng thanh tân.

Cũng Đành Lạc Mất Nhau

Thơ Nguyễn An Bình

Nhạc Huy Đạt



Giật mình Phụng trở bóng, đỏ rực trời thương



nhớ. Yên ắng một góc tường. Ve sao còn ngái ngủ.



Nụ hôn đầu rất vội, chưa kịp ngọt đôi môi, con tim chờ hấp



hối, vẫy tay chào tình ơi. Ta lạc nhau đầu gềnh, Sao



đi tìm cuối bãi. Bên bờ vực chênh vênh, tình hồng chưa kịp hái.



Ta lạc nhau lần đầu, án nãn còn chưa hết. Lại lạc nhau lần sau, tội



tình chi em ơi. Ta chân trời phiêu bạt. Người ở cuối giang



đầu, Chim kêu buồn điểm cỏ. Thôi đành lạc mất nhau.

Những Hàng Me Sài Gòn

Thơ : Nguyễn An Bình

Nhạc : Vũ Thế Dũng

Rhumba ♩ = 80



Những hàng me Sài Gòn Bao năm rồi vẫn thế Áo trắng đường Gia
Long Giữ hương tình tôi trẻ Tan trường ai đứng ngóng Tung tăng gót sen
hồng Tiếng cười tôi say đắm Qua hết cả mùa đông Xuân xanh ngôi ánh
mặt Bồng bồng sắc me non Khẽ khàng từng giọt nắng Đậu
trên bờ vai thon Cánh Phượng cuối mùa thi Chỉ còn tơ nổi
nhớ Em như cánh chim di Hàng me đầy bụi đỏ
Áo vàng cửa thu xưa Người xa không trở lại Nhật nhòa trong cơn
mưa Nụ hồng chưa kịp hái Ôi hàng me Sài Gòn bốn mùa qua lặng
lẽ Tìm đâu đâu chân son Tình tôi thời thơ trẻ

Còn Một Chút Mưa Bay

Thơ : NGUYỄN AN BÌNH
Nhạc : HOÀI YÊN



Mưa trốn nắng trong hiên đời cũ kỹ. Nắng trốn mưa sao cứ mãi đi tìm? Tôi thơ dại trong cơn mơ mộng mị. Thấy đường gần đi mãi bỗng xa thêm. Tôi tần ngần trước cây me đầu ngõ. Vị chát chua hái chùm quả đầu mùa. Em cau mặt trong tiếng cười thơ trẻ. Tôi giật mình xao động tiếng gà trưa. Gối ô mai giấu hoài trong chiếc cặp. Ai thêm ăn mà tôi lên đồ dành? Mưa nặng hạt sợ người ta ướt áo. Sợ bùn vương làm bẩn gót chân son. Hạ đỏ qua rồi thu vàng lại tới. Mưa vô tình xóa mất dấu chân ai. Chùm phượng vĩ lẻ loi trong tiếc nuối. Nở muộn màng trong nắng nhớ chiều phai. Em mắt hút bên bờ xa bên lạ. Mưa quê người có ướt áo em tôi? Gối ô mai... vẫn còn... chưa kịp gói. Lòng dặn lòng... còn một chút mưa bay.

Chút mưa xưa nào ấm vai người

*Thơ: Nguyễn An Bình

*Nhạc: Nguyễn Trung Nguyên

Chậm buồn



Đường xa lắm giữa đời thắm mệt. Con dốc
tình ngược gió gieo neo. Em thả nắng để lòng tôi
khóc. Ngủ trong mây nỗi nhớ buồn theo. Khúc kinh
cầu tan theo sương sớm. Mưa dạt lòng lá rơi bên
song. Em về đâu cuối ngày vang vọng. Tiếng chuông
buồn gọi giữa mênh mông. Tóc đã
bạc thời gian không đủ. Còn lại đây phố nhỏ chiều
mưa. Đôi mắt ấy một mùa đông cũ. Có ai
chờ nắng đỏ hiên xưa. Ai cũng có một thời nồng
nổi. Chút mưa xưa nào ấm vai người.

Thả lá trên sông

Nhạc : HUY THỌ
Thơ : NGUYỄN AN BÌNH

Vừa phải - Trữ tình - Thẩm thiết%

Xưa em chải tóc dưới
trăng Sợi thương rơi mắt sợi buồn theo ai? Yêu
người mấy sợi tóc mai Lòng gương ý lược trâm cài đội
nhau Rồi em thả nón qua cầu Lẻ tay rút
trấp lải trầu cùng cau Đêm về nghe nhịp thò
đau Em về tình để trái sầu mờ cõi Tôi về gọi gió theo
mây Mây bay theo gió biết đời nào người Mưa xưa trũng rưng mắt
rời Nhé em chải tóc một thời xuân xanh Chiều
nay thả lá trên sông Thả bao phiền muộn theo dòng nước
xuôi Nhả lòng em của tôi ơi Gặp người xưa
bồng... ừ thôi lại chào

Tự Tình Cuối Mùa Thu

Nhạc : PHẠM MINH THUẬN

Thơ : NGUYỄN AN BÌNH

(Andante) Tình cảm. Tự sự. Sâu lắng.

The musical score is written on ten staves in a 2/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is composed of eighth and quarter notes, with some rests. The lyrics are written below the notes. The score includes dynamic markings such as 'Rit ...' and 'Rall ...'. The lyrics are in Vietnamese and describe the feelings of autumn and love.

Lá cuối mùa trăng trở. Áo cuối mùa đã phai.
Em ơi đôi mắt ướt. Ta giữ đời cho nhau. Cỏ xanh mềm rất
mượt. Sao lại làm tim đau. Em ơi đôi mắt ướt.
Biết xuôi về phương nao. Đừng nói lời chia tay. Máu trong anh vẫn
chảy. Từng hơi thở nồng say. Đừng nói lời chia tay.
Tình yêu bùng lửa cháy. Áo cuối mùa đã phai. Áo cuối mùa đã
phai. Đường xưa hoa cúc. Ai lạc bước về. Hồng thơm hương
tóc mùa tôi đắm say. Trôi theo mùa lũ. Chân cầu chiều
nay. Nụ hoa thưở ấy. Xa xôi một góc trời.
Tự tình người năm cũ. Tiếc một mùa thu rơi...

Mê khúc

♩ = 76

Thơ: Nguyễn An Bình

Nhạc: Mộc Thiêng

§

Blue



Ôn người tôi nợ thu đông Tiếng chim đêm thức Lời buồn ai nghe Đường chiêm



bao Mấy người về Dù sóng biển cạn Suối khe vẫn tình Chờ



em Tôi đứng một mình Bánh xe thổ mộ Gặp ghềnh đời nhau Biển



xanh Sao Sóng bạc đầu Để tình tôi phải Dãi dầu phân ly Tìm người vạn dặm chim



di Đường tử sinh biết Một đi biệt mù Hành trình tôi Cuộc viễn



du Về trong một cõi thiên thu nghìn trùng Thì thôi huyền mộng vô



thường Thế gian lạc bước làm đường tôi qua

MỤC LỤC

Ngô Nguyên Nghiễm 5. Nhớ áo lụa vàng 10. Giặt áo bên sông 12. Dấu chân qua cầu Hiền Lương 14. Chờ nhau 16. Đêm Bạc Liêu nghe đờn ca tài tử 17. Giấc mơ giữa mùa hạ trắng 18. Tình chia trăm ngã như sông 20. Thả lá trên sông 22. Rong rêu phận người 23. Cà phê Sài Gòn 24. Như màu phấn bảng rơi 26. Sông dài 28. Trăng cuối mùa 29. An Giang ngày về 30. Áo huyền sương 32. Cám ơn em 33. Cánh điệp vàng 34. Cánh diều và những cơn mưa 35. Chiều biên giới 36. Chút mưa xưa nào ấm vai người 37. Hoa đào bay viễn xứ 38. Về Thới Long nghe tiếng chim vườn cũ 40. Lãng đãng tình yêu Đà Lạt 42. Cuối mùa phượng tím 44. Chiều Ghềnh Ráng mưa bay 46. Hạt bụi nghìn trùng 48. Hạ đỏ, một thời để nhớ 49. Lạc tình 50. Máu mắt biếc 51. Mộng dưới trăng Sài Gòn 52. Mùa xuân trên đất chín rồng 54. Đem mùa xuân xuống núi 56. Khi qua đèo Hải Vân 58. Phố người 59. Hạt mưa long lanh 60. Phụ bản 1 61. Hoa vàng mùa giáng sinh cũ 63. Giấc mơ mùa Đông 64. Hoài niệm sông quê 65. Khi thiên nga vỗ cánh 66. Khúc tình sầu trong mưa 68. Đêm trăng đọc thơ Đường 2 70. Mùa Xuân mây ngàn 72. Em của giêng hai 73. Đóa sen hồng ngày xuân 74. Đi qua mùa hạ cũ 76. Lối của dòng sông 77. Mơ thấy nắng hồng đậu xuống bờ vai 78. Một khúc 80. Một ngày rồi thôi 81. Phiến tình sầu cuối đông 82. Trăng mười sáu 83. Tự khúc tháng mười 84. Tương tư tháng

giêng 85. Viên phấn màu hồng 86. Những hàng me Sài Gòn 88. Sao lòng còn vắng tiếng chuông mơ 90. Ngồi đợi cơn mưa 92. Sợi tình vắt vai 93. Qua chuyến phà cuối trên sông Hậu 94. Tiếng hát xuân thì 96. Tự tình mùa thu 98. Hạt nắng mùa xưa 100. Thu trên tay người 101. Áo mơ phai 102. Chiều trên sông Cái Khế 104. Tháng mười còn mưa 105. Tờ lịch cuối năm 106. Đôi mắt Đà Lạt 107. Hoa xưa bên thềm cũ 108. Hương hoàng lan 109. Về lại mái trường xưa 110. Phố núi chiều cuối đông 112. Phụ bán 2 114. Giữ lại đời nhau 115. Mây trắng trong giấc mơ tôi 116. Tháng chạp chào nhau 117. Chia tay tháng giêng 118. Nồng nàn mùa xuân 119. Xin được là chiếc lá hồn nhiên 120. Màu nắng cũ 122. Về bên gối mẹ 124. Đà Lạt thành phố mưa bay 125. Ngỡ vừa chạm thu 126. Ta còn nợ nhau 127. Xuân qua thành phố cũ 128. Sài Gòn đêm trở gió 130. Phải em mùa thu xưa 131. Viết cho con ngày cuối năm 132. Tình cờ 134. Tình như sương khói bay 136. Ngàn năm mây trắng 137. Hoàng Sa hành 138. Khúc giao hưởng tháng tư 142. Tháng ba không ở lại 144. Ẩn hương 145. Chuyện ngày xưa 146. Rồi cũng qua sông 148. Tóc mây 150. NHẠC: Cũng đánh lạc mắt nhau 151. Những hàng me Sài Gòn 152. Còn một chút mưa bay 153. Chút mưa xưa nào ấm vai người 154. Thả lá trên sông 155. Tự tình cuối mùa thu 156. Một khúc 157.

Mười năm bóng ngựa qua thêm cữ

thơ
nguyễn
an
bình

In 1.000 cuốn, khổ 13,5 x 20,5

tại: Công ty Cổ phần In

tổng hợp Cần Thơ

Số 500, đường 30/4,

quận Ninh Kiều,

Thành phố Cần Thơ

Số xác nhận ĐKXB:

1129- 2016/CXBIPH/107-48/HNV

Số QĐXB: 618/QĐ-NXB HNV

ngày 20 tháng 5 năm 2016

Mã số sách tiêu chuẩn quốc tế (ISBN):

978-604-53-6132-0

In xong và nộp lưu chiểu:

Tháng 7 năm 2016

nhà xuất bản hội nhà văn

65 – nguyễn du – hà nội

tel & fax: 04.38222135

email: nxbhoinhavan@yahoo.com.vn

<http://nxbhoinhavan.com>

chi nhánh miền nam

371/16 – hai bà trung – quận 3 – tp. hồ chí minh

tel & fax: 08.38297915

email: nxbhnv.saigon@gmail.com

chi nhánh miền trung và tây nguyên

42 – trần phú – tp. đà nẵng

tel: 0511.3849516

email: nxbhnv.mientrungtaynguyen@gmail.com

chi nhánh miền tây nam bộ

314c - hoàng lam - thành phố bến tre

tel: 075.3812736 - 016.998.083.86

email: nxbhnmekong@gmail.com

chịu trách nhiệm xuất bản:

phạm trung đỉnh

chịu trách nhiệm nội dung:

nguyễn thị anh thư

biên tập:

nguyễn kim sơn

(vũ hồng)

thiết kế bìa, mh: **sambct**

tranh bìa: “đôi xanh” - đình cường

trình bày:

nguyễn trung nguyên

sửa bản in:

hoài huyền thanh



Tình khúc Nguyễn An Bình

100 BÀI THƠ ĐƯỢC PHỎ THÀNH CA KHÚC TỪ CÁC NHẠC SĨ:

PHẠM TƯƠNG NHƯ - MỘC THIÊNG - VĨNH ĐIỆN -
PHAN HỮU LÝ - HOÀI YÊN - PHẠM MINH THUẬN
- NGUYỄN QUỐC ĐỒNG - TRỊNH THÙY MỸ - QUANG HIÊN -
HUY THỌ - VŨ THỂ DŨNG - BẠCH NGỌC LONG - ĐẶNG HUY
- NHẬT VŨ - TRIỀU CHÂU - VŨ THƯ NGUYÊN - HẢI ANH -
VIỆT HÙNG - PHẠM PHÚ Hào - VŨ PHÚ DŨNG
- HUỖNH HUY ĐẠT - NGUYỄN ĐÌNH PHƯƠNG LIÊU -
TRẦN HOÀNG - TRẦN HẢI BẮNG - HỒ HOÀNG
- TRẦN QUỐC DŨNG - NGUYỄN TRUNG NGUYÊN...

ISBN: 978-604-53-6132-0



Giá: 80.000đ